



**РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ
ОДЕЉЕЊЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
Посл. бр. К-По₂ 48/2010**

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА

Са главног претреса од 26.јануара 2012. године

Присутни су:

- **Заменик тужиоца за ратне злочине Драгољуб Станковић,**
- **Пуномоћници оштећених Никола Чукановић, ту је Мустафа Радонићи.**

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На који решили смо јуче на исти начин као и за браниоце.

- **Затим, браниоци Ђорђевић, Палибрк, Крстић, Радивојевић, Радић, Мршовић, Борковић, Шћепановић, Перовић, Крсто Бобот који се јавља и за Петронијевић Горана.**

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, да ли фали још неко, да ли још неко од адвоката није ту?

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: Ја бих замолио, ја ћу у пола 12 морати да изађем, па ће ме Крсто Бобот, колега мој уважени, мењати и значи само треба да тражим посебно одобрење или могу да се удаљим из суднице са Вашим одобрењем сада?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Удаљите се.

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: Хвала Вам.

АДВ. ВУЧИЋ ШЋЕПАНОВИЋ: Такође, у пола 1 морам да напустим, адвокат Борковић ће ме мењати. Хвала Вам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

АДВ. БОРИСЛАВ БОРКОВИЋ: Ја бих замолио суд да укине меру удаљења из суднице оптуженом Поповићу, обећао ми је и неће више правити инциденте, да му се омогући да прати претрес из суднице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Господине Ђорђевићу?

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Ја имам сличну молбу, у 11:15 морао бих да изађем, мењао би ме колега Радивојевић, предаћу заменичко пуномоћје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: И још једну молбу имам, наочаре које су потребне Мишићу па ако може преко судске страже?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Седите. Господине Борковићу, нисте искључили микрофон. Немојте давати судској стражи, морам претходно да проверим у ком режиму се то даје, овако током претреса не.

И присутни су оптужени Николић, Поповић, Момић, Цветковић, Миладиновић, Мишић, Корићанин Вељко, Корићанин Видоје, Обрадовић Зоран, Богићевић, Кастратовић, Сокић и Брновић.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се претрес ОДРЖИ

НАСТАВАК ДОКАЗНОГ ПОСТУПКА ИСПИТИВАЊЕ СВЕДОКА

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Позваћете сведока Рашковић Зорана. Претходно ћемо да одлучимо о овом захтеву који је упутио адвокат Борковић. Шта сте хтели да кажете оптужени Поповићу? Морате да дођете да бисмо Вас чули.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нека сачека сведок ту.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Ја бих замолио господо само пар минута да изнесем некек чињенице битне за овај процес.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Поповићу, чињенице које су важне за овај процес можете да изнесете када будемо завршили извођење ове доказне радње. Дакле, ако сте то хтели да кажете онда ћете то да оставите за касније. Да ли имате још нешто да кажете?

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Па имам, пошто је то све везано за ово што сам хтео пар минута да изнесем, а после тога не морате уопште да будем присутан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Поповићу, да ли је то то?

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Ја Вас молим само.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изнећете то по завршетку ове доказне радње. Вратите се на место. Вратите Поповића на место. Само моменат да унесемо у записник.

Бранилац оптуженог Поповић Срећка - адвокат Борислав Борковић предлаже да суд врати и омогући да оптужени Поповић Срећко присуствује испитивању сведока иако му је изречена мера удаљења за време извођења ове доказне радње и наводи да оптужени

Поповић Срећко неће ометати ред у судници, вређати учеснике у поступку, посебно тужиоца.

Веће се повлачи ради консултације, с тим што претходно оптужени Поповић Срећко тражи да се суду обрати тако што ће да изнесе неколико чињеница важних за овај поступак и да више уопште не мора да буде присутан у судници.

Веће је донело

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБИЈА СЕ предлог да се оптужени Поповић Срећко врати у судницу за време испитивања сведока Рашковић Зорана, па СЕ НАЛАЖЕ судској стражи и радницима Окружног затвора да Поповић Срећка врате док саслушамо сведока, односно испитамо сведока.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите Поповићу, изађите. Уведите молим вас сведока у судницу. Добар дан. Да ли ћемо данас моћи да наставимо? Може. Добро.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Да ли могу да добијем столицу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете да добијете столицу.

Пред судом је сведок Рашковић Зоран, па се наставља испитивање сведока

НАЛАЖЕ СЕ режији да већу омогући да прате суђење и на мониторима.

Испитивање сведока наставља се у оном делу где оптужени постављају сведока питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То су прошли пут били оптужени Поповић, оптужени Мишић, оптужени Момић. Остали оптужени се нису јављали. Да ли неко од оптужених има питања за сведока? Сокић Абдулах се прошли пут јавио. Да ли још неко од оптужених има? Ви сте Момићу били. Да ли неко од оптужених ко није постављао питања сведоку има питања осим Сокић Абдулаха? Добро, изволите оптужени Сокићу. А

коме, да ли раде монитори браниоцима? Не, никоме? Ни тужиоцу? А горе онај велики монитор? Ни то не ради? Позваћемо сада режију да видимо у чему је проблем? Можемо ли да наставимо оптужени?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Да, наравно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, оптужене питам. Може. Добро, оптужени је потврдио да могу да наставе док се не отклони овај квар тренутни.

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Могу да седнем?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете да седнете.

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Ево мог првог питања за сведока Зорана. Зоране, где сам се ја налазио кад си ти видео да сам ја убио две НН особе?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Понови ми питање молим те.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, он пита где, да опишете где сте се налазили?

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Где си се ти налазио када сам ја убио две НН особе?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: На тргу, као што сам описао, у Ћушки на тргу.

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: А где се тај трг налази тачно? Да ли у близини има нека установа, нешто познато?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како мислите установа?

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Да ли се школа налази у близини, то је установа ја мислим свака?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Ја се не сећам школе, детаљно сам се изјаснио, чак сте ми и карту показали, дакле, налазим се на тргу око тридесетак, 40, 50 метара од тебе.

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Од мене?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Да.

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Добро. Значи, да те питам само с ким сам ја био у групи када сам ишао по твојој процени назад на улаз села? Ко је био са мном у групи?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Минић Небојша, Синиша и двојица, тројица територијалаца.

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Добро. Јесу ли та два НН лица изашла испред мене или са стране је дошла, или иза мене 'ајде?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, не можете, он је то већ описао, знате он је већ описао како су дошла та лица.

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Ја Вас само молим да му постављам лично питања, оно што је адвокат пре поставио то је већ друга ствар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Слушајте ме, сада је 15. јануара почео да се примењује неки нови законик. Ви имате чак право да га испитујете слободније него што је то било до сада, свакако да постављате и нека можда сугестивна питања. Међутим, немојте питати да понавља нешто што је рекао, питајте на други начин. Можда сте требали да се консултујете с браниоцем.

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Ја сам се консултовао судинице. Ево ти директно питање. Како си ти мене могао да препознаш ако сам ти био окренут леђима ја и остали борци? Шта сам имао на себи? Шта сам на глави носио?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Па наравно да сам могао да те препознам, како да те не препознам јер смо били у истој јединици.

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Шта сам носио на глави?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Не сећам се да си ишта носио на глави, не сећам се, а твоја униформа је била војничка кошуља, војничке панталоне, она најобичнија, имао си калашњиков у руци и пошто се ти тога не сећаш ја се сећам одлично као што се сећам и многих других ствари.

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Добро, шта сам носио на глави? Ја сам једини носио на глави одређену да ли је то капа, шешир, качкет. Ако си мене видео, значи морао си ме видети шта сам носио и једини сам ја имао различит овај.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Ја верујем, могуће да си имао, ја се не сећам тог детаља и не желим да нагађам.

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Ево ја ћу да ти кажем, ја сам носио српску шајкачу једини, ону партизанку, једини у тој јединици. Да те мало подсетим пошто се много чега не сећаш, али 'ајде ето нећу.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Ти си носио шајкачу?

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Ја једини, партизанку праву носио сам ја.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Српска или партизанска?

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Партизанка, то ти је шајкача.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Српска или партизанска?

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Не, муслиманска нека. Са овом јединицом која је била прва акција?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Ја се сећам кад си дошао у јединицу, дошао си са Вуком Дунђером и још један Босанац.

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Још двојицом Босанаца, четворица нас је дошло.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Добро, ја се сећам тројице. И сећам се да смо имали, знаш да си имао ових нелагодности кад си дошао у јединицу.

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: То ћу после, ја те питам која је моја прва акција била кад сам дошао у јединицу?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Добро, дозволи ми да се присетим, да кренем неким хронолошким редом.

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Па најбоље да ти ја кажем која је била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сачекајте, кад питате морате сачекати одговор.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Дакле, сећам се кад си дошао и сећам се да си имао нелагодности зато што си Абдулах Сокић, зато што си Муслиман, је ли тако. Је л' ти се псовала џамија и било је питање одакле Турчин међу нама што је изазвало подозрење и није било убичајено.

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Ко је то говорио?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оптужени Сокићу, слушајте ме, сачекајте да чујете одговор.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Дакле, факат је да си имао као Муслиман који је дошао сад одједном да брани Србе на Косову и да ратује за Србију, подозрење људи у јединици и оно чега се сећам данас после 12 година јесте да су кренуле акције, где си ти показао изузетну суровост и биће да је то, не могу да прецизирам, али мислим да се ради о Пашином Селу. Оно чега се сећам у Пашином Селу сећам се да си силовао једну Шиптарку, сећам се приче. Сачекај, можда се и ти присетиш. Док си је силовао она те хватала отпозади за муда и уживала је јако у томе.

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Ала си ти покварен тим брате.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Јесам, аха.

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Можеш ли тачно да ми опишеш од кад сам ја то био у Капишници и с ким сам био, који мјесец приближно да ми кажеш?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Приближно то би био крај априла.

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: С ким сам био у Капишници?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Са људима из јединице, «Мртви», «Босанац», ја, «Шумадија», твоји Босанци и остали.

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Колико сам ја то људи убио у Капишници?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: По мојој процени десетак људи.

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Молим?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Десетак људи по мојој процени.

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Реци ми колико људи, да ли је то 5, 10, 15?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Рекао сам, сад сам одговорио.

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: У твојој изјави на страни чини ми се 79 да сам убио неку булу што је носила мараму на глави.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Апсолутно да.

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: А де ми реци да ли су све жене носиле те марамене на глави, да ли је то била була или је то била Српкиња или било која нација или само буле су носиле? Како ти познајеш да је то била була?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Видиш «Вампир» Абдулаха Сокићу, данас после 12 година, је л', не да ја глумим неку моралну громаду или шта слично, мени, сећаш се ти тога овде, то је ван теме, то није Ћушка али одлично сећамо се.

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: То је Капишница.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Не, то је Пашино Село или неки засеок око Пашиног Села кад се ушло ту да се ради то што се радило, то је Пашино Село. Ушли смо у кућу заједно, прво си убио мужа и сина претпостављам, а онда је она седела у ћошку тог ходника пошто је таква кућа и кукала је, чучала је, имала је шамију на глави и кукала је како кука та Шиптарка, «куку нуна, куку», пошто су јој ту у отвореној соби, заједно смо били унутра, олађени син и муж претпостављам, ти си јој пришао и одозго «туп» угасио си је. Немој да се смејеш, немој да се смејеш, немој да се смејеш.

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Само дај одговоре, нико те ништа друго не пита.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Ја те питам, у очи те гледам.

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: И ја тебе гледам.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Је л' ово истина?

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Није истина.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: И онда сам се питао боже мили, па ово је човек из Тузле од тог света, да ли је твоја мајка носила шамију, то ми је било чудно и сад ми је то чудно како си убио ту булу, шта је.

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Одакле теби идеја да сам ја из Тузле?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Па идеја, сад ћу да кажем, ја сам пре 2 године кад сам одлучио да причам о свему овоме, сетио се оног канала тамо Башиновац, Бандере, како се зове, знаш да смо били у том каналу заједно једно, колико смо били 5, 6, 7 дана, ти си мени тад отворио личну карту.

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Ја личну карту уопште нисам имао.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Јеси, имао си личну карту, писало је, сад ћу да ти завршим целу причу онога што се сећам, што сам рекао

истражним органима и тамо је писало, није писало Бошко како си се покрстио кад си дошао да ратујеш за Србију и за српска посла да браниш нас Србе на тај начин и нас Косоваре, тамо је писало Абдулах Сокић. Онда се сећам опет у Дашиновцу кад је наишла полиција, новосадски корпус, нисам имао појма који је корпус, али наишла је полиција и онда се сећам да си рекао «јебем вас у уста ови су ме хапсили, ови су ме хапсили, ови су из Новог Сада, где сте сад» и онда сам то рекао што сам знао тим полицајцима дакле да си био хапшен у Новом Саду и да си из Босне. Ја сам памтио да пише Тузла у твојој личној карти. Ето отуда ја све то знам и памтим ратниче.

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Да ти кажем, ја сам родом из Брезе, живим у Високом, у Тузли никад нисам, можда сам пролазио кроз Тузлу, значи то не постоји уопште. А што се тиче те жене што си ми сад ово причао, та жена се спомиње за место Капишница, разумеш, а не то како си ти већ рекао како се зове, има ту све што си прије ти давао изјаве.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Овако је како сада кажем и како се сада сећам.

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Ја не знам да ли суд прихвата ово што сте Ви господине давали изјаву, ово је Ваша изјава.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Добро предочи, нек' ми се предочи ово што каже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пустите да Вас пита.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Добро.

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Ево сад ћемо одмах. Што се тиче личне карте, личну карту нисам уопште имао, имао сам пасош издат у Нови Сад и тај сам пасош приложио кад сам дошао код Топлице да ме прими у јединицу пошто су тражили добровољце за границу. Ту је Топлица може да посведочи да је то само био пасош издат у Нови Сад, зато што сам из Новог Сада дошао на Косово. Личну карту нисам имао. Како је изгледала та лична карта кад сам ти је већ показао?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Сива лична карта офуцана, мала лична карта, била је лична карта она стара лична карта како изгледа лична карта с твојом сликом, пише.

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: После су биле личне карте беле боје.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Није била бела, била је сива.

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: А ја је нисам имао никако, у томе је ствар. Значи, нисам поседовао личну карту.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Имао си личну карту.

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: То се може проверити у СУП Нови Сад. Да видимо даље.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Је л' се сећаш ти те буле, бога ти?

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Уопште се не сећам зато те и питам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте господине Рашковићу.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Извињавам се.

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Ја теби постављам питања, а ти одговарај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оптужени са «ви» постављајте питања, а не са «ти». Разумем да се познајете.

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Ево ти овде на страни, колико смо ја и ти скупа били у том рову, у том каналу?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Сад сам одговорио колико смо били у каналу.

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Добро, ти си рекао на страни, слушај сад рекао си на страни 5 дана, рекао си на страни 82, 15 дана, а истражни судија је рекао 20 дана?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Не, сада питаш за ров?

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Питам те, да.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Ако сам рекао 15 дана онда сам оквирно, 15 дана то је оквирно, нисмо свих 15 дана седели у рову него то је тај део Дашиновац кад си радио, а отприлике 5.

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Господине, рекли сте 5 дана.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Пет дана сам ров, да смо чучали у рову 5 дана.

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Исто ров на 82. страни кажете 15 дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то сте прочитали.

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Ево овде.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Добро.

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Ево доле пред крај, трећи ред одоздо, «истражни судија: То је већ било када су држали стражу 20 дана», рекао је то, каже истражни судија да је то некако. Сведок после говори 15 дана, а на крају на страни 75 каже 5 дана, видите на страни 75 то све пише овде, нисам то измислио сигурно. Ево на страни, значи задњи ред «5 дана смо били у рову».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, разумели смо.

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Значи, то је једна велика разлика да се не можеш сетити да ли је то било 15 или месец дана?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Једно је ров, једно је Дашиновац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте одговарати.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Добро, разумем, али да му разјасним, видим да хвата нешто. Океј, има право на то и слажем се.

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: На страни 125 описујеш са ким са био у групи и сад те поново питам да ли је био «Мртви» са нама?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Апсолутно да.

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: А зашто га онда ниси поменуо на страни 125?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Не знам шта је страна 125.

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Ево сад ћу ја то одмах регулисати. Истражни судија те је питао «Хајде само молим Вас објасните само када сте ушли у село Ћушка, кад сте видели ова прва два убиства и где поново и молим вас». То је питање било, а сведок одговара «кад сам рекао у групи која се налази, значи «Вампир», Кастро, Синиша, «Мртви» се уопште не спомиње ту. Значи, ако хоћемо неку истину 'ајде да кажемо сад истину брате мили. «Мртви» се уопште не спомиње у тој групи где смо били ми кад сам ја лишио та два Албанца. Ево ти страна 125, је л'.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наставите, наставите оптужени.

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Поставио сам му питање брате мили. Где је «Мртви» био кад није био у групи?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оптужени, он је рекао да је био са Вама, па сте му онда прочитали, предочили да је тада рекао другачије.

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Да ли сам ја за Пећ отишао из Ћушке или Захаћа после акције?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Поновите молим Вас, ја Вас уопште нисам разумела.

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Да ли сам ја за Пећ отишао из Ћушке или Захаћа после акције?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Ти си отишао из Ћушке са колима која су се одузела па си се вратио поново у Захаћ с горње стране пута кад смо ми ушли већ у Захаћ из правца Пављана са доње стране пута, а онда си заједно са свима нама отишао за Пећ назад у штаб.

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Ја уопште не знам где је Захаћ, зато те питам?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Не знаш где је Захаћ?

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Не знам.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Одакле би знао, први пут си био тамо.

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Питао сам те само да одговориш истину.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Кажи ти истину, 'ајде кажи ти Абдулаху истину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сачекајте да Вас пита.

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Просто једно питање. Де ми реци када је мени стављен гипс и зашто и на коју ногу? То је просто питање к'о пасуљ?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Ја се не сећам да је теби стављан гипс.

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Има ту двојица који су били у јединици.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Добро, ја имам право да сам заборавио, не сећам се, стварно се не сећам.

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Ја ћу да ти кажем. То се десило после прве акције, а прва моја акција је била Кошаре кад смо пошли на Кошаре. Е, тад кад смо вадили заједно.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Сећам се да си био у комбију.

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Кад смо вадили једног оног Микија из комбија ја и Вук и пошто сам био сав крвав и све кад смо дошли у болницу у Пећ, мене су само ставили на колица онако мислили су да сам ја рањен и кад ме је питао доктор «шта ти је», ја сам рекао да ме боли нога, био сам на сликању ноге, на скенер и тад сам ставио гипс, тад су ми они ставили гипс, имао сам повређену ногу кад смо разваљивали врата да изађемо из комбија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кажите му молим Вас оптужени, мислим који део ноге Вам је био повређен?

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Кољено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колено?

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Лева нога, носио сам гипс одавде, скроз до кука, носио сам гипс 12 дана, требао сам носити 17 дана па ме сврбело, па сам га сам скинуо.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Ја не знам да си ти Абдулах носио гипс никако, посебно не до кука горе.

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Има ту људи који знају.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Па добро.

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Колико је 14 маја протерано цивила из Ћушке?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Па нисам бројао, стварно нисам бројао.

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Па већ си давао изјаву, зато те питам.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Ја бројао цивиле нисам, протерано је цело село.

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Да идемо наново што си рекао који су ме људи мрзели у јединици?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Мржња је можда претешка реч, али си био провоциран сигурно зато што си.

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Само ми реци који су то људи?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Који су то људи?

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Да.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Па не бих рекао да те је мрзео, али вероватно те задиркивао «Шумадија» «јебем ти џамију» и тако «Турчина».

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Добро, неморате ме сада псовати, сами ми реците који су људи, ништа више?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Добро цитирам, не псујем тебе, нисам се теби обратио сада. Можда Ранко, не знам, знам да је била нелагода одакле Турчин у јединици, тога се сећам, нисам нигде рекао да те неко физички малтретирао, али је било ко ће преспавати поред Турчина, ја поред Турчина да спавам нећу.

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Добро, ево ја ћу те потсетити пошто се ти не сећаш. На страни десет у овој твојој изјави кажеш Шумадинац и Босанац, а на страни 78 кажеш Мацо и Босанац.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Добро.

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: То је мало више људи па те питам.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Шта је ту контрадикторно сада.

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Питам ко је, да ли је то Шумадинац и Босанац или Мацо и Босанац кад већ знаш да ме је неко мрзио, ја не знам да ме мрзило, да ме ико мрзио можда би ме и убио тамо разумијеш.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Не мржња, рекао сам претешка реч, али био си задиркиван због тога и осећала се нелагода.

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Знаш шта је мене је срамота да кажем и ја сам некад знао да опсујем џамију то ми је нагласак знаш.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Молим?

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: И ја сам некад знао џамију да опсујем, то ми је нека узречица па можда си и мене чуо мјесто Шумадинца и шта ја знам кога још зато што скоро све што говориш, који год ми одговор даш како да ти кажем срамота је рећи да лажеш, али стварно лажеш.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Ово се у Забели зове «парфем», знаш.

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Де ми реци ниси ми до краја одговорио за Капишницу, ти си изјавио да ми је прва акција била Капишница.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Добро. Ти си сада изјавио да није Капишница него пут за Кошаре.

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Добро другар.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Нећу да те демантујем по том питању.

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Ево ти на страни 10.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Рецимо да се боље сећаш свог доласка него ја што се сећам твог доласка.

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Ево ти на страни 10 ја ћу да ти тоfino прочитам, негде у средини каже «и то је трајало два дана до изласка у прву акцију у Капишницу где је тај исти Вампир показао такву суровост и над цивилима чак и над женама, да су га исти ти који су га прозивали, Шумадија и Босанац».

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Одакле је ова изјава, је ли код истражног судије?

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Ово је твоје дјело, ево, ево да вам прочитам и датум 09.09.2010. године страна 10/138.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Добро.

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Значи ако је била моја прва акција, како ти тврдиш, овде у овим списима у овој твојој изјави Капишница, ја тврдим сигурно то знају и ови остали који су били са нама у јединици, да је моја прва акција била Кошаре, ти овде спомињеш Капишницу и још које си село рекао не знам, дај овај да решимо.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Пашино Село.

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Како?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Пашино Село.

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Где је то?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: То ти је доле на Космету.

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Има ли неки град близу шта ја знам?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Близу Пећи.

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Не знам ја то. Кад смо ишли у чишћење оних шума око Дашиновца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте опт. Сокићу дакле.

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Концентришите се на оно о чему се овде ради, тј. на оно што судимо дакле у селу Ћушка, знате Ви сте отишли у Дашиновац, Кошаре, Капишница, Пашино Брдо, Нови Сад, гипс, разумете. Значи, концентришите се на оно што Вам се ставља на терет.

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Али мени се ставља на терет двије НН особе које уопште не постоје. Ево извршићемо реконструкцију догађаја, можемо ако треба у овом ходнику да се обучемо нас петорица у маскирна одјела, па нека он мене позна међу нас петорицом, а не међу нас осморицом, то хоћу само ништа друго, ако је у праву нека ме позна овде

на ходнику међу нас ево петорицом не треба бити осморица када ме боље зна, тада ме није право ни познавао.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Вампир ја сам тебе препознао на «кеца» после 11 година, како тада да те не препознам 20-30 метара од мене, о чему причаш.

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Ево тражим реконструкцију догађаја, ево ту ћемо на ходнику када толико знаш пошто сам ти био господине.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Добро, то питај судију.

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Био сам ти леђима окренут као и сви ми који смо били у тој групи како ти наводиш, а ја никада у животу са Мртвим у групи нисам ишао. Ишао сам увек са Вуком, са тобом или још је неко био, а са Вуком сам ишао ради тога што ми је Вук био крштени кум који си ти тај исти Вука избацио из те оптужнице.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Нисам ја никога.

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: А избацио га из те оптужнице ради тога, сачекај мало.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Ја нити убацио, нити избацио.

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Избацио си га ради тога што су вас ухапсили у Сутомору са оружјем и са дрогом, на плажи испод пешкира су вам нашли «шкорпионе» и дрогу, је ли тако, био си у Спужу у затвору са кумом мојим, јесам вам ја долазио у посету. Како те није срамота да лажеш човече божији, је ли ово истина што ја кажем?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Само полако, прво што си рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте ко то тамо из дела где се налазе оптужени нешто галами, да ли неко.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Кренеш из почетка, да сам ја избацио Вука из оптужнице јеси то рекао прво?

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Добро нећу то да спомињем.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Ја нисам тужилац, нити сам судија, нити сам иког убацио нити сам избацио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оптужени немојте говорити у глас.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Нисам ја тај који убацује нити избацује, Вука сам споменуо исто као што сам тебе споменуо да је био у Ћушкој, што он није овде то није мој проблем. Даље питање на околности дроге, наоружања, пасоша и тако даље, постоји званична документација у Вишем суду у Подгорици, не ставља ми се на терет и одлуком Вишег суда ја сам у потпуности ослобођен свих ових тврдњи и кривице коју си сад

навео, дакле у потпуности ослобођен одлуком Вишег суда у Подгорици и пуштен на слободу. Ајде сада настави.

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: А де ми само реци јел се то десило тако што ја кажем?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим Вас поновите, нисам Вас разумела.

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Да ли се то десило што сам ја сад испричао њему да су га ухапсили у Сутомору њега и Вука са «шкорпионима» и са дрогом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Забрањујем Вам то питање.

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Добро. Забраните, шта да радим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле можете предочавати, можете питати, држите се онога о чему расправљамо овде, можете проверавати и веродостојност исказа, међутим не можете питати то.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Могу да ти одговорим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, немојте да одговарате.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Добро, разумем.

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Немој, немој. Колико смо возила украли у Ћушкој?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: У Ћушкој можда пет, до Захаћа још 20-30 тако нешто, нисам бројао оквирно говорим, било је много возила.

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Мени се чини да си изјавио 40 возила да је украдено, 40 возила да је украдено.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Где то пише?

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Ево, у овој твојој изјави сигурно, ево сачекај само мало да нађем. Нађу после да се не задржавам, нађу то после када будем седео тамо, а има сигурно пише 40 возила да смо украли, па те питам када сам ја отишао из јединице?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Молим?

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Када сам ја напустио јединицу 177. интервентни вод тако се звао колико ја знам?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Када си ти напустио јединицу?

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Да, први пут када сам напустио јединицу? Када сам био.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Не сећам се кад си ни први, ни други, ни трећи пут, знам да си изашао на крају рата са Космета и онда сам те видео у, где сам те видео у Беранама, па у Подгорици, на путу за Никшић касније, то значи да си до краја рата био у јединици.

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Ево ја ћу да ти кажем када сам отишао први пут из јединице пошто се ти не сећаш ничега онога што те ја питам.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Где си отишао?

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Први пут сам отишао из јединице када сам водио породицу од Поповића за Ниш, тада смо ја и Поповић отишли то је било пред крај рата.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: А поштено од тебе.

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Па сам се вратио опет назад и онда смо изашли негде 15. ваљда јуна, изашли смо преко Куле, а ово за 40 возила ово ћу наћи после то је сигурно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Погледајте страну 26.12. страну 25, 26, 27 транскрипта који гледате где се заиста спомињу те бројке 20, 30 и тако 40 људи, па се спомињу опет 20 до 30 кућа, а што се тиче аутомобила каже «враћамо се не вози само онај који не зна да вози, толико се аутомобила сакупило, и Мртви оставља код неког Шиптара у његовом дворишту 10-так возила», ето погледајте то је то.

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: То је то онда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли то то?

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: То је то, да, 40 возила одузето то сигурно знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ајдете онда наставите.

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Пошто сте Ви господине видим да се никакво дјело не води против Вас овде, а имам ево случајно имам да ти поставим само питање ово је исто све изгледа док смо били скупа, јер ја мислим да нисам био са вама тада, конкретно питање кратко и хоћу одговор, значи мораш да даш одговор, уствари не мораш. Ко је убио породицу Иса месара и ко је са тобом тада био ту у тој групи?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али то не можете да га питате овде, о чему причамо то је прошли пут, он је јуче нешто причао о томе.

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Не ово је пазите овај, пошто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко вам је тај Иса месар?

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Пошто овде стоји.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко вам је тај Иса месар?

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко вам је тај Иса месар?

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Овде стоји изјава Борислава Влаховића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Борислава Влаховића?

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Да је учествовао у ликвидацији породице Иса месара, Рашковић Драган, овај Рашковић Зоран. То вам је датум 29.04.2010.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, он је то причао.

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Страна 62/96 горе у ћошку пише 2347/250.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Значи ако може да ми одговори ако не мора.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Госпођо судија јуче сам нешто кратко рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јуче сте кренули исто.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Али дозволите јако је и мени је битно ја сам са тим и почео тему зашто се сведоци плаше уопште, ја колико знам нисам више био, то је било пред крај рата, ја тада нисам ни био тога датума у Пећи, и о томе имам посредна сазнања од тада малолетног клинца кога су покупили поједини «Шакали». По мојим посредним сазнањима међу тим људима који су га покупили био је управо Абдулах Сокић, дакле имао сам, није непријатност али стојало је једно неповерење између мене и тог вишег инспектора УКП-а то је Драган, и тај инспектор можете слободно да га доведете и једном приликом дошао је значи пошто је мене питао на те околности, да ли Шиптар или неко је рекао да сам виђен ту, и он је тражио починиоца, тако нешто, оно што знам да је дошао пружио ми руку, загрлио ме и рекао ми «свака ти част».

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Пољубио.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Нашли су очевица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Драган?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Загрлио Вас?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Да, бре, инспектор, стварно јесте, бре.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Нашли су, кад су нашли очевица значи момак који је све комплет испричао, ради се по мени о једном најстравичнијем злочину где су тум човеку силовали ћерку, касније малолетну децу убијали бомбама, рафалима и по мојим посредним дакле сазнањима, нисам био, нисам учествовао, и постоји очевидац и верујем да ће и то изаћи на суд, директно се именује овај човек да је убијао ту децу и по причи тог клинца, тада је имао 17 година, он је сада човек 20 и нешто, живи овде у граду или тако нешто нисам га видео 10 година, по његовој причи Вампир је њега натерао, уперио му је «калаш» у главу «пуцај да те

не убијем» у то 17-тогодишње дете, дакле на те околности где се према мени од наклапања, где је речено да сам ја силовао, постоји изјава очевица, постоји суд што може да се докаже, да се спроведе истрага или како то иде. Ја, мени се грба скинула јер ми је, то је једина ствар где се ја спомињем у негативном контексту и стварно је монструозно, ја сам шест месеци у самици главу разбијао шта ја да радим ако ме је неки Шиптар споменуо да сам био ту, шта, како ја да докажем, шта да радим да докажем. Међутим, ето тако се хтелo, нашли су очевица, дечко је све испричао, ја не знам, немам везе са тим, али знам да ме је виши инспектор Драган се зове, загрлио, стегао ми руку и нестало је то између нас то мало, јер знате причати са човеком који може да силује и убија децу је, знаш није то та прича. Е, а управо тај злочин по мојим посредним сазнањима сад ја завршавам, покупио си тог момка, мислим да се зове «мали Пера», покупио си га код хотела «Метохија», не знам ко је био не знам нисам био ту, повео си га, јебали сте му дете и бацао си бомбе малој деци 4, 5, 6 година у крило, све сте их пострелили. Ти си био ту, ти си натерао тог дечака, нисам га видео 12 година, али можда, можда, у ствари не можда, траба да изађе, али плаши се да изађе по свим могућим заштитама, под свим, плаши се, зашто се сведоци плаше ја сам јуче поставио то питање и толико о томе. Ти си био са Мртвим у кући Исе Баљаја, месара из Пећи. Па погледај ме Абдулах, Србине, погледај ме.

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Па гледам те, немам шта да гледам, ниси нека сила да те гледам, зато те и не могу гледати.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Па, нећеш да ме гледаш, ајде окренем се, није проблем. Ајде следеће питање.

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Ево сад ћу.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Баш ми је драго што си ме ово питао.

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Мени је драго што сам те видео знаш, да те нисам заборавио.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Толико о том Иси Баљају.

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Де ми одговори да ли би ти Зоране Рашковићу изашао са мном на полиграф што се тиче ових ратних злочина?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: У свако доба ако суд дозволи било би ми задовољство полиграф или било каква машина или шта год желите, стварно би ми било задовољство, баш задовољство.

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Ето ја би замолио суд да нам се одобри полиграф, замолио би суд и волио би да се то усвоји и ту реконструкцију исто да се направи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Уписала сам реконструкцију у ходнику.

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Е, значи да се нас, значи не мора бити нас 8 нека нас буде 5 да се пресвучемо па ако мене господин Зоран буде познао Ви мени слободно дајте доживотну.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Укључите микрофон.

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Што си угасио?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Па тебе је господин Зоран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте, немојте одговарати.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Добро, али препознао сам га после 12 година, а и он је сада мало се променио, ово није Вампир, ово је стар човек један овако, године чине своје.

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Ја сам за тебе господин.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Ја те памтим много крвавијег и опаснијег онако, знаш како, оно.

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Ма да, окрени се тамо и слушај питања то ти је паметније.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Хоћу да те гледам.

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Хоћеш да ме гледаш?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Да те гледам.

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Да се ниси можда заљубио у мене?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знам шта је режија урадила са мониторима. Чекајте да видимо само, сачекајте да видимо шта је са мониторима, па онда можете тако да решите тај проблем гледања. Ништа за сада. Изволите наставите.

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Па видите да ме изазива нон-стоп.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Видим, немојте стварно провоцирати да видите оптуженог крвавог.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Не, не, гледам у очи ако Ви захтевате да се окренем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Гледате у очи, ја покушавам да видим шта је са мониторима.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Да се окренем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сви монитори су у квару, и ови монитори овде.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Госпођо судија ако захтевате да се окренем ја ћу да се окренем, ако он мисли да га провоцирам.

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Немој ти да режиш на мене овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Окрените се Ви овде код нас, немојте да вичете и он није.

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Али какав је то начин судинице да режи на мене, није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је режао?

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Шта сам ја, овако «аааааааааааа», како то може да ради, па ту су командири шта хоће да ме уплаши овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, наставите са питањима.

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Сад си ме збунио скроз. Које сам ја то ауто отерао за, из Ћушке за Пећ, кад већ знаш да сам тјерао возила које сам ауто отјерао?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Не сећам се, знам да си дошао са «ладом», које си вратио то се стварно не сећам.

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Иако нисам, ајде реци.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Било је добро, било је добро возило и није било за твоје потребе, то је сто посто сигурно, а ово друго сад који модел, марка не могу да се сетим.

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Да ли смо се ја и ти чули после рата и које године?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Ја и ти смо се задњи пут видели, то је било на путу тамо Никшић.

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Не, не, нисмо се видели, чули смо се телефоном, које године?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Аха, осим тога што прича да сте се видели, да ли сте се и чули?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Никад се ја са њим нисам чуо, сад говорим од 2000. године, значи 2000. ми је оно заокружено, јер 1999. године и после рата сам се виђао са неким људима али са Абдулахом од 2000. година апсолутно не, нити сам га видео нити сам га чуо до истражног судије овде у овом суду.

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Да се нисмо чули можда 2005. године када си побјегао из затвора, 2005-06. ја мислим 2005. године, још сам био у Србији док сам 2006. године био већ у Босни?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Који месец сам ја то побегао из затвора.

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Не знам који месец, само си.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Ајде сети се када је рупа у мом бекству, па.

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Звала је једна, само да те потсетим, звала је једна особа на телефон и био си ти и још једна особа мушка само не знам

ко не могу да се сетим, уствари знам отприлике знам али не могу да се сетим тачно имена.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Апсолутна неистина, настави даље.

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Звао си ту из Београда брате.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Тебе ћу да зовем ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисам вас разумела.

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Звао је из Београда, од једне женске особе је звао на телефон из Београда, ја сам био негде околина ваљда Краљева, радио сам са забавним дечијим радњама и назвао ме на телефон да се похвали како је побегао из затвора, да ли је била 2005. или 2006. година не знам тачно али знам у те двије године да ме је звао на телефон.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Да ти се похвалим је ли тако?

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Да ми се похвалиш да си побегао из затвора.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Хоћу ја да се хвалим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте упадати господине Рашковићу.

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: И да си оробео неку банку шта ја знам.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: И то сам ти причао?

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Да.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Апсолутна неистина.

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: А можемо да набавимо тог сведока, ја би могао преко адвоката да видим да се тај сведок појави па да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А на које околности да га саслушамо?

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На које околности да саслушамо сведока?

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Само зато што лаже да се нисмо чули на телефон.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и шта то има везе са Ћушком?

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Има везе зато што лаже пуно, како да вам кажем не говори истину, али ајде. Када смо дошли у село Ћушка?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али то је рекао.

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Није мени рекао, како.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Причао је то, ајде видите то је 26.

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Није то то што она каже госпођо. Он негде говори да смо дошли у 8, негде каже у 9, негде каже у 7 исто ко што је овамо рекао да сам убио од пет до десет људи, нису ти људи камење, то су људи. Исто ко што каже да ме је видео са 30 метара, а.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Сокићу али дакле Ви морате да се сконцентришете на оно што се вама суди, да предпочите то, немојте се враћати на оно што сте већ предпочавали, оно што сте већ питали.

АДВ. ДЕЈАН КРСТИЋ: Је ли дозвољавате ако треба помоћ чисто комуникацијски ништа друго.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте Ви постављали питања, ево сада уопште.

АДВ. ДЕЈАН КРСТИЋ: Јесам, јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте, дакле.

АДВ. ДЕЈАН КРСТИЋ: Али само да предпочим колико још има.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сад ћу ја да га питам, колико још имате Ви оптужени питања?

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико Ви још имате да испитујете сведока знате?

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Па нема још пар минута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Још колико питања, пет, десет, двадесет, пет минута, колико Вама још времена треба?

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Не треба ми, ајде нека буде пет, шест минута тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ајде онда завршите.

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Де ми реци Рашковићу Драгана, овај Зоране, одакле ми Драган, шта си ти мислио под тим када је овај истражни судија на страни 101, када је оно када смо имали суочења, шта си ти мислио под тим да ти изађеш из кабине, када је судија рекао да приђем ближе кабинини да би ме познао, или ћеш ти да изађеш напоље, шта си мислио под тим?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Не разумем питање.

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: А шта ће бити ако ти изађеш па да ме боље погледаш, ево тако?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: И даље не разумем питање.

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Не разумеш, не разумем ни ја. Немам, без везе му постављам питања, не говори истину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, вратите се онда на место. Да ли још неко од оптужених има питања? Опт. Момићу Ви сте завршили, доста сте времена имали за то.

ОПТ. РАНКО МОМИЋ: Рекли сте ми да могу опет.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можда оптужени Момићу ако Вам будем одобрила додатна питања, али сте Ви своје испитивање завршили, ако више нико од оптужених нема господо да пита. Нико више? Добро. Онда је сада као и по старом закону, тако и по новом, веће испитује сведока и ја

ћу морати да кренем сада да бисмо искористили ово време док је ту рецимо господин Ђорђевић и господин Палибрк, па ћемо онда у то неко време када и Ви излазите да направимо, Шћепановић је ли тако, да направимо паузу.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Ја имам само једну исправку не у 11, погледао сам у позив, него у 12,15 извињавам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро. Ако сте се уморили то сада можете да ми сугеришете, у сваком случају за још неки минут направићемо паузу, али да кренемо, може? Ево. Прву ствар коју хоћу ја да Вас питам то је да нам разјасните тај назив, знате јуче сте употребили тај назив «мени није претила опасност од «Шакала» ја се њих не бојим» и тако даље и да нам кажете одакле тај назив, откуд он ту постоји и да Вам предочим у исто време одбране оптужених који сви кажу да се та јединица није тако звала и да су они били регуларна војска?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Сада ме питате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да су тај назив први пут чули овде у поступку.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Ја исто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од кад тај назив уопште за ту екипу?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Доле да, за ту паравојну јединицу, доле се стварно нисмо називали «Шакали», исто као што су они чули тако сам и ја чуо у медијима да смо «Шакали».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте то чули у медијима?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Да смо «Шакали» и онда на основу вероватно сам помислио на основу везе јер се Мртви понекад јављао као, уствари јављао се као «Шакал», «Шакал 1» и тако даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да ли се та јединица икада звала тако у неким разговорима?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Не, да смо ми ишли по граду и да вичемо «Шакали», не стварно не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не да вичете наравно, али у неким разговорима?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Не, не, није, у Пећи и околини.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли Мртви рецимо користио, окупи и тако даље, па да онда каже?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Не, Мртви је у Пећи смо били познати искључиво као јединица од Мртвог и то је говорило све, то је било сасвим довољно, јединица од Мртвог и људи од Мртвог, јединица од Мртвог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А зашто је то била шифра што кажете?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Па не знам ја стварно, он се јављао некад тако «Шакал 1», овде зове не знам ко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он се јављао преко чега?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Па преко мотороле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте нам причали за мотороле?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Нисам причао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Па добро нисмо дошли до тога, имали су мотороле везе, када би била нека акција онда би се поделиле две, три мотороле на више страна «Шакал 1», «Шакал 2» овде или зове тамо неког «Светог» или зове неког у команди не знам са ким је комуницирао, али је на тај начин.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од кад су те мотороле биле ту у јединици?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Па можда већ од почетка, од почетка, од Љубенића рекао бих, а на крају се сећам да је Мртви знао да носи и по две мотороле на себи значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и ко му је, одакле њему мотороле?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Па дали су му, дао му је вероватно из војске је узео претпостављам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу то биле исте мотороле какве су имали рецимо и полиција и војска?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Да, да, то су те мотороле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је имала ваша јединица?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: У ствари имао је две, било је различитих, биле су те мање које су биле новије и била је она класична старија она полицијска моторола.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли имао он пре можда моторолу или не, док је био у «Муњама»?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Не знам, ја нисам био када су биле «Муње», ја о «Муњама» не могу да причам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте га упознали је ли имао моторолу?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Не, он је тада био цивил, уствари цивил, носио је цивилно одело и био је у обезбеђењу господина начелника СУП-а Пећ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, је ли имао моторолу као обезбеђење?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Не, није носио моторолу тада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а ко је још у тој јединици имао моторолу и да ли је имао сталну или је добијао пред акцију?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Стално не могу да прецизирам, не желим то да, али дешавало се пред акцију знам да је Ранко некад носио моторолу, некад Шумадија узео моторолу, некад зависно од људи са већим ауторитетом у јединици.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А они су сами узимали или им је неко давао?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Не, па да му «Мртви» ако се он одвоји са ове стране, ако иде са неке друге стране улази конкретно Дашиновац или неко село онда му да па да буду у вези да имају неку координацију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли се то они договарали претходно како ће користити, када ће да се јави? Јесте ли Ви присуствовали томе?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Како се договарају како ће да користе моторолу везе?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Па отприлике.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта да се јави, у ком тренутку, којим шифрама рецимо.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Дозволите госпођо судија, из мог виђења и поимања онако како сам ја то гледао и доживљавао «ево ти моторола да имаш везу». То је то. Онда кад крене овај јавља каже «ако има нешто са ове стране, пролаз чист, није чист, идемо, улазимо, где си, није ту» и тако на тај начин ништа сад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је комуницирао «Мртви» још са неким осим са свима из јединице?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Јесте, знам да је комуницирао, комуницирао је са једним попом. Знам једном да се саватало неких десетак или тако нешто, било је неких цивила ту и онда је рекао сећам се «Мртви» је звао, али ово је била зајебанција «Мртвог». Али се сећам да је комуницирао још са неким. Звао је «ало, свети шакал овде» каже да с попом прича, каже да, каже имам 10 Немаца овде, шта да радим с њима? И онда му Свети на мотороли одговара «ах, божија је воља» и онда знам да смо се јако смејали томе. Међутим, није их побио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тај «Поп» то је надимак а Свети је шифра.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Не, поп православне цркве, свештеник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Православне цркве?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Па да, наравно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте «бре» да користите кад се обраћате.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Извињавам се, извињавам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А која је шифра била за неку комуникацију ако је имао са другим људима ван ових из јединице?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Не бих знао, стварно не бих да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какве везе сада има поп има моторолу. Поп из цркве има моторолу.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Има и два «шкорпиона» испод мантије госпођо судија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па који је то поп био?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Поп Миљко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Поп Миљко?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. То онај из Пећи?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите ми да ли знате која је шифра била значи «Мртвом» Шакал?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Шакал. Шакал један, ја колико се сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шакал 1?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате неку другу шифру од људи ван јединице?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Не госпођо судија, не бих могао да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је «Мртви» комуницирао са оптуженим Топлицом Миладиновићем на почетку, на крају акције?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Ја то не бих могао да потврдим, нисам био не могу да се сетим, не могу то да потврдим да је комуницирао конкретно са господином Топлицом преко мотороле у току акције, не могу да потврдим, нисам чуо, не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А по завршетку?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Само знам да сам га по завршетку водио у штаб код Топлице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. А осим тако те шале као што је била са тим попом да ли се он неком другом јављао да каже да је акција готова?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Кад је била акција рецимо кад је била акција ето управо ово о чему говоримо, сад се сећам те бандере, то је стварно било не знам можда око 2.000 Шиптара, али баш терориста у окружењу онај задњи отпор су давали. Тада смо добили неку коту да заузмемо за отприлике 24 сата требало је ми да је заузмемо, ми смо то

обавили на јуриш, овај је командовао јуриш, то је заузето за 6 сати. И онда говорим Вам сећање, и онда су ови из војне полиције мислили да смо ми Шиптари пошто смо се већ налазили на том положају и оно чега се сећам јесте да су кренули минобацачима по нама да туку. Е онда се сећам да је «Мртви» имао моторолу, дакле самим тим и са тим командирима из те војне полиције или неке друге полиције, знам да је звао овога да му је рекао псовао га је најстрашније и касније «где гађаш по нама» и тако даље у том и онда кад је дошао, замало је дошло до физичког обрачуна. Дакле, по томе претпостављам, знам, повезујем да је «Мртви» имао везе са командантима у окружењу али ово није чишћење села, овде се ради конкретно о акцији која је била усмерена против шиптарских терориста.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. А да ли је била још нека шифра, рецимо шифра «јаблан», то је нека шифра коју смо чули овде. То нисте чули?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Не, ја не могу да се сетим. Могуће, могуће, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сада, прекршићемо неки редослед којим сам ја мислила да идем, због тога што сте сами споменули сада та два нека типа акције против терориста и акцију чишћења села па сте споменули то неко као садејство јел тако, са војном полицијом, хоћете ли сада да ми опишете јесте ли ишли можда у заједничке акције и са војском, с којом јединицом, са полицијом, ко су то «френкијевци»? Нама овде Албанци кажу нисмо били сигурни. Један оптужени каже «френкијевци», «декнијевци» и тако даље. Јесу ли се они разликовали од вас, «френкијевци» тако мало тај миље, ко је ту све ратовао знате с ким сте све ишли у акције?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Ја покушавам да Вас испратим и да дам што адекватнији одговор. Хајде да се задржимо на овоме што сте желели да ме питате. «Френкијевци» су дакле, претходница ЈСО, то је та специјална јединица и они су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је на терену, одмах кажите ко је био, како су изгледали?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Ево сад ћу да Вам објасним. По, колико ја знам и колико ја поимам, дакле, оглађујем се а мислим да о овоме знам доста. Дакле, ознака тих «френкијеваца» и по чему су у ствари и добили осим по Франку Симатовићу, јесте био шешир онај, то је сте маскирни шешир али је као каубојски. И то је био њихов заштитни знак «френкијеваца». Дакле, они су имали право да носе те шешире.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Боје господине Рашковићу, боје.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Маскирна, то је маскирни комбинезон најновији, и по тим стандардима и у то време са све борбеним прслуком, они су били врло, врло добро обучени. Е сад, где правим паралелу? Правим паралелу са нама у том неком периоду када је у јединици од «Мртвог» почео да се слива новац, тада је, ја сам навео први Ранко отишао негде и донео униформу. Ја колико се сећам он је отишао у Београд по њих. Тада се вратио и тада је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сте нам причали за оне комбинезоне, па сте Ви добили.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: И ми смо тада узели, да и тада су неки од нас носили шешире те «френкијевачке» самовољно иако може да стави на главу он га стави. Па се десило једном приликом један велики инцидент, имате ја мислим насловне странице из тог времена, «Побједа», «Вијести» имали смо један инцидент у Рожајама где смо се сукобили испред полицијске станице, онако дигли смо оружје једни на друге и онда су они написали «Вијести» и «Побједа» «Френкијевци» напали полицијску станицу, велики скандал и тако даље. Дакле, дешавало се можда да нас неко меша са френкијевцима а баш због те визуелне сличности.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли имали овако везе?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Не, апсолутно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли ишли заједно у акције?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Апсолутно не, осим једном у Јабланици, кад је рађена сад да ли Горња или Доња Јабланица ја се тачно не сећам, знам да смо ми тамо ушли и дошли смо већ пред крај акције када су «френкијевци» завршили свој посао а онда смо их видели ту јел. Оно сусрели се с њима, али да смо радили координисано неку акцију ја се тога не сећам, чак сад говорим ово нешто што знам од «Мртвог», Мртви је негде окривљавао френкијевце управо ту струју државне безбедности, када је на нас, кад су нас напали тим зољама, он је одбио касније да иде и на Кошаре и одбио је уопште да се миче из своје утврде, из свог штаба, бар ми је тако причао и после рата, да је то државна безбедност има намеру да нас ликвидира управо због тих злочина које смо, који су се извршили по тим селима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По којим селима?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Љубенић пре свега, Љубенић по мени најјачи ми је Љубенић, мени у мојој глави и Ћушка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. А персонално јел био?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: То су два већа села, Бреженик, уопште та чишћења која су вршена на тај начин на који су вршена госпођо судија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А персонално је ли било можда неки људи из «Муња» па да су неки овде прешли код вас а неки у «френкијевце» или где су те «Муње» углавном отишле код Гурија где?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Ја колико ја знам, опет се ограђујем, има људи који су много боље упознати. Ја дакле 98.године, нисам био у Пећи уопште ја сам тада био сасвим на другој страни, био сам у војној полицији, дакле у Приштини стациониран или у Ђаковици нисам био у Пећи. Али знам да су «Муње» имале акције доста овако ратничке. Након рата, почетком рата «Муње» су и даље постојале. Али нису имале више ону снагу јер погинуо им је командант а и неки људи из резервног састава «Муња». Знате, најјачи у тим «Муњама» су управо били ови резервисти, не обични полицајци него резервисти које су примили са стране, по мом мишљењу. И стварно су у јединици од «Мртвог» били људи, и Мртви је био «Муња» и Ранко је био «Муња», Ђале је био «Муња», не знам за Кастра тачно, Синиша, не Синиша, Ранко Шумадија дошли су из «Муња» ако ме то питате. А исто тако, неки су отишли код Гурија у неки други део. Али ја о томе не могу да говорим, немам тачне овај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел знате које су те старе Муње практично тако раздвојене на те две групе, јесу ли ишле заједно у неке акције?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: С ким? С нама? Извињавам се за ово «бре».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Старе «Муње», једне су код Гурија, једне су ту код «Мртвог», да ли сте заједно имали неке акције с њима?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Ја колико знам Гури је, где је Гури немам појма где је Гури, он је у Приштини ја с њим стварно немам ништа, нити сам га видео током рата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не питам Вас за њега, него питам Вас за ту групу за те припаднике те јединице знате, можда је он тамо, наравно да ратују његови војници не он лично. То Вас питам, тај други део «Муња» који није дошао код «Мртвог» да ли је ишао са вама у акције, разумете ме?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Па, сусретали смо се могу да се сетим да смо се сусретали пар пута у неким селима, неким брдима, ја сад не знам да именујем та села, али се сећам да сам сусрео те људе из «Муња» остатка «Муња», они сада више немају снагу коју су имали 98.године. Сад је некако «Мртви» постао то што је постао, психопата, мислим како да Вам објасним, дешавало се долазили су битни људи у град, Мртви је

могао да иде код битних људи, уопште и неких тако о чему не желим још да причам али дешавало се ево госпођо судија, сви су у Пећи знали за јединицу «Мртвог» и сви су знали отприлике шта та јединица ради иако то нико није видео. Али се стварно дешавало да је конкретно, да жене заустављају цип кад иде «Мртви» и да му кидају дугме са униформе, да му љубе руке, конкретно мајка од Нинослава Војводића која је изгубила сина. Дакле, таква је, такав је менталитет, не знам шта ме питате, шта треба да одговорим? Мртви јесте имао тад једну завидну позицију у граду у смислу нит ко сме да га заустави, нит ко сме да га ухапси, ја лично као његов војник никоме нисам полагао рачуне, дешавало ми се и војну полицију и обичну полицију да напушим у то време, оно као шта ја зна се полажем рачуне Мртвом и стварно у том смислу је имао једна широка овлашћења. Зашто? Како? Не бих знао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То значи да је његова јединица била најмоћнија? Ја то закључујем.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Најмоћнија је тешка реч, била је најсуровија и завршавала је те послове које нико други нормалан не би завршавао у том смислу говорим. Иначе, био је ту опет по сећању.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је поверавао те послове баш њему?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Био је један командант Миличко ту у округу, он је имао моћ рецимо војну. А знам да Мртви и он се нису никако мирисали али у смислу те неке суровости, па Мртви је био Мртви, он је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је то сам одређивао себи шта да ради, која села да чисти и како где су терористи, ко је то њему поверавао те послове? Разумете шта Вас питам?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Па покушавам да, али видите ја сам тад био клинац од Мртвог. Ја сам стварно игром околности, ја сам и после рата био с Мртвим, остао уз њега. Ја стварно нисам улазио у команду где је он ишао тамо, ја кажем код капетана Топа јер сам тако и ја чуо, да ли је неко још био унутра ја стварно нисам знао, јер ја нисам могао да уђем с њима унутра, знам да су понекад остајали, пили ракију, причали и тако даље. Ко је њему давао наређења, каква наређења, ја не могу о томе да се изјашњавам овога тренутка. Знам с ким се гледао, с ким је причао и можда нешто из његове приче, али овако ја лично не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И где је ишао? И с ким је причао?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Ишао је у штаб. Сад не знам кад ме питате конкретно за Ћушку или овај цео рат је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За тај период бомбардовања.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Да, то је онда шира тематика.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ишао је и на друга места? Хоћете да ми кажете да је пре Ћушке ишао у штаб, а да је за неке друге акције ишао на нека друга места?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Овај, углавном је ишао у штаб.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Углавном у штаб?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Да. Уколико дозвољавате, ако је и даље само случај Ћушка у питању, ја се онда не бих изјашњавао на те неке околности до можда неког другог суђења, уколико имам право на то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Не морате да одговорите, не знам које разлоге имате оне законом предвиђене, разлоге да на то не одговорите, али кажете да је пред Ћушку ишао дакле.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Ја сам га повезао и то сам навео да је већ трећи, четврти пут био измештен штаб, изјавио сам где се налазио, горе се задржао колико се задржао, 20-так минута, пола сата, више нек буде пола сата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И то у штабу је.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Не штаб, него командни центар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ова команда то је.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: То је сад Војска Југославије, главни штаб.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ту је био овај оптужени Топлица Миладиновић у том штабу?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Да, он је био ту да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Још неко осим њега?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Ја нисам улазио унутра, знам кад смо се вратили било их је више онако и дочекају га, и видим да су га поштовали на тај неки начин, он је јако широко ту улазио и излазио ако ме разумете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сада ја Вам у исто време предочавам један део одбране оптуженог Топлице Миладиновића који каже да формацијски он никако није имао комуникацију са Мртвим, нити је то било како могуће сходно том начину на који је уређена војска, знате он је нама описао колико је ту било водова, чета и остало, шта је био он, шта је био Мртви, ко је војску снабдевао оружјем, униформама, горивом, храном и осталим, с ким је он имао комуникацију, на који начин, шта је уписивао у одређене књиге приручне које је имао и тада правио и да Мртви никако није ту, он никако не улази у ту комбинацију, он једноставно са човеком тог ранга не

може да има комуникацију нити има потребе да комуницира са њим знате.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Само полако. Ја знам оно што сам рекао то је истина, да сам водио Мртвог код Топлице, и онај први дан сам почетак где је Мртви рекао да му је Топлица рекао «нама су такви људи потребни» а касније кад је скупљао екипу рекао је «потребни смо држави», то су речи од Мртвог. Ја не могу да кажем јер стварно нисам чуо нити сам могао да будем присутан, ја са господином Топлицом нисам могао да причам једноставно хијерархијски, нити сам нисам, а нисам ни чуо да је рекао конкретно Топлица Мртвом «иди уби тамо», нисам чуо, нисам био ја то не знам. И не знам како да се сад изјасним и како да одговорим на то питање. Ја то нисам чуо. Не могу да кажем нешто што.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате да је он ишао тамо?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Наравно да је ишао, ишао је сваки пут кад је била нека већа акција чак и кад није била акција он оде па посети тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био неки командир који је формацијски практично између Небојше Минића и Топлице Миладиновића? То нама тако каже оптужени Топлица. И да он једноставно онда због тога нема потребе да са Мртвим разговара осим овако неку приватну комуникацију.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Госпођо судија, ја кад сам, опет ћу да се вратим на прве контакте са тужилаштвом и са УКП-ом, ја сам тада рекао и то ми и сад остаје у глави, мени, можда неко други зна то боље али оно што сам ја запамтио тада као возач и као припадник «Шакала» и као клинац јесте капетан Топ, идемо код Топа ја сам само то рекао о имену господина Топлице, нисам знао његово презиме, ја сам се тога сећао да је он капетан Топ и то је та нека комуникација Мртвог са неком вишом инстанцом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ни са ким другим?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Е сад тај, да ли је он знао да овај е сад да будем искрен, опет неко моје, знате сад да Вам ја кажем неко моје размишљање данас после 12 година и како је то некако и најтачније ја мислим. Видите, неки центри из Војске Југославије тамо су налазили тако нађу пар тако «паса рата» па му дају наоружање, дају овлашћење ја знам није Мртви то купио нигде, него је имао и трокуте и бонове и све могуће униформе, једног дана је дошла наредба баш из штаба, дакле баш из те команде да сви ставимо зелене беретке на главу, што је дочекано од екипе као «пали бре» да носиш ону прашинарску поред шешира, црне беретке

или мараме ко је шта волео. Дакле, моје мишљење да су ти неки центри дали овлашћење пар «паса рата» јер нормалан човек неће да ради то што ради Мртви, што Мртви може да ради и што има желудац и што су «Шакали» радили. Е сад опет настављам, Мртви који је био јако спецификум, врло, врло покушао сам да Вам га објасним у онаквом времену и онаквом менталитету. Мртви је био јак и зајебан човек, у оном лудилу. Он би сад био нико и ништа у нормалном околностима, али у оном лудилу. Е онда се десило пошто је Мртви био такав какав јесте и пошто је окупио екипу такву какву је окупио, одједном од «паса рата» настао кербер кога ни он нити други више не могу да контролишу. Ја мислим да се то десило да ли господину Топлици или неком изнад њега не знам, али то им се десило. Мртви у неком времену истина је, није више могао да се контролише и то закључујем на основу тога што сам био уз њега приликом тог масовног убиства, стрељања и другом приликом у Пашином Селу, кад тачно се гледало да ли ће или неће да стреља 100 људи, међутим, фалило му је људства око њега и онда је одустао од тога. Дакле, ја нисам знао никад хоће ли конкретно у акцији бити убистава или неће бити убистава, шта ће њему да падне на памет. И зато мислим и прилично сам сигуран Мртви се временом осилио, ја мислим да је прешао и самог Топлицу Миладиновића. А и колико се сећам, говорило се а и волели су тамо да попију знате. Мислим да овај господин Топлица, не знам, знам да су ракијали тако ето, нисам ја пио с њима али мислим да га је Мртви претекао током времена и да га више није баш нешто нарочито уважавао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А када је то било?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: А опет завршавао је послове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кад је то било? Када га је претекао?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Кад га је претекао? Па са првим приливом новца и тако неке моћи знате. Ишли смо пешака испочетка чим дођу возила, дођу штабови, наоружање што се каже има га на улици а не у војсци. И Мртви је знао ту добро да искалкулише све то и тако даље, и тако даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А тај неки вод, значи јел то би био вод, нама тако каже оптужени Топлица јер је он имао дакле специјалан статус у односу на друге.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Наш вод?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Сигурно да је имао специјалан статус.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То Вас питам разумете, да ли сте ви ишли на неку посебну, тако ја закључујем ту неку посебну позицију а не ону редовну хијерархију.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Да, ја управо то кад је господин Петронијевић покушава нон-стоп да ме, да ми објасни како функционише војска, ја одлично знам како функционише војска има одељење, вод, чета и тако даље. Али ми стварно нисмо тако функционисали јер смо били јединица за себе, дакле, не може да се каже ако има вод онда има три вода и постоји чета али не, ми смо били јединица за себе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јединица за себе која је функционисала потпуно посебно или у оквиру тог 177?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Па опет сад се надовезујем, ако смо људи ишли да добијају плате од 177 и од војске и негде на оном трокуту је писало 177, негде смо се водили по тој 177, ја не знам како то иде по папирима и званично, ја знам како је било на терену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На терену, да ли се на терену дистанцирао преостали део 177 на тај начин што је носио беле траке око руке, то Вам такође предочавам одбрану оптуженог Топлице. Он је једног тренутка наредио припадницима да носе те траке да би се дистанцирали од неких ствари које су се дешавале ту на терену.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Госпођо судија, ја сам носио те траке знате, то су траке па се носе траке, па се не носе траке, то је можда у неким акцијама неке имало смисао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је због акција а не овако?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Касније су сви носили те траке тако да те траке нешто и нису битне уопште. А што се тиче осталих људи који су се додавали јер прошло је по неком мом мишљењу кроз «Шакале» око 50 људи, они су управо додавани из територијалне одбране, из тих састава који су били под командом да ли Топлице или кога ја не знам, дакле ти људи су додавани Мртвом по потреби и углавном кад би ушли неко би остао, ретко ко би остао а неки би само отишли не би се враћали више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да завршимо још са овим делом који је опет кажем делимично и одбрана оптуженог Топлице Миладиновића, а тиче се и овог како је то представљено у оптужници. Како се јединица та Ваша код Мртвог снабдевала тим троугловима и ознакама на аутомобилима?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Ја могу да кажем како сам га ја добио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко Вам је дао?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Мени је дао Мртви, Мртви је узео из штаба горе и дао ми га Мртви, «држи, залепи на ауто и немој да те боли».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има Мртви код себе више тих налепница.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Да, да, налепница, била је и фрка за гориво уопште госпођо судија, знате то су државне пумпе да ли су радиле, да ли нису, али су постојале војни бензински центри, пунктови. И онда смо имали те бонове за гориво и те налепнице трокут.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли уз тај троугао је требало још нешто да би се аутомобил возио? Неки још папир, документ неки?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Ја могу сада из мог искуства да кажем. Кад се залепи тај троугао на ауто Ви сте решили сваки могући проблем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А гориво? Како сте се снабдевали горивом?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Опет Мртви да неке бонове, то су неки бонови са тим печатом војске колико се ја сећам, у ствари, картон је био неки. Картон и бон војни, с тим се оде где је та војна база са горивом, било је на више места. Било је сад у фабрици на излазу из Пећи испод фабрике бицикла, не знам можда фабрика «Застава» се зове, заборавио сам. Ту је био један центар за точење горива, други је био у граду и дођете ту и овај вам напуни до врха значи. Нити плаћате нит ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли Ви одлазили тамо?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Да, ја сам више пута пунио тако гориво наравно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И код Вам да те бонове?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Мени да Мртви, не само мени даје свима у јединици коме је потребно. Широко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. А одакле њему? Да ли је он добио на почетку рата па је онда слободно располагао?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Не, не, временом, временом он је то добијао горе из штаба дакле, то су војни, то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јесте ли Ви то видели? Или сте чули да он каже да му требају рецимо да нема више тих бонова за гориво па да морате да одете?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Не, ја га повезем горе, он кад изађе, изађе са тим трокутима и боновима. Дакле, од њих је добио у штабу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сада, ја Вам у том смислу кажем да оптужени Топлица Миладиновић каже он уопште није имао никакве везе са тим него је то радио посебан човек који је практично неки економ у јединици,

што формацијски по уређењу војске заиста јесте тако. Зашто би се један командант бавио тиме?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Ја верујем да господин Топлица у том смислу прича истину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви видели неког другог ко располаже тим, физички тим?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да ли је та особа могла без налога команданта да дели бонове? Не знате?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Ја стварно нисам улазио у унутрашњу структуру и не бих знао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вас је слао Мртви рецимо код неког другог човека «иди тамо узми бонове» и тако. Не?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Не, не, не. Апсолутно не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је Мртви давао бонове осталим људима у јединици који су користили аутомобиле?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Па наравно, сви смо имали, сви мислим већина је имала трокутове на аутомобилу, како би се кретали другачије?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је Вас неко задуживао да нечији ауто напуните да му вратите?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Могуће, не могу сада да се сетим тачно ја знам да сам ја пунио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зато што оптужени Момић каже да је он, он није ишао него остави ауто и дође и добије после аутомобил напуњен, па Вас то питам?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Па могуће, могуће да је Момићу то полазило за руком, има један детаљ како бих потврдио валидност тих, тог папира за точење горива. Ја кад сам изашао са Космета, кад сам пребацио своју породицу у Србију и како сам већ причао да је била нека прича Мртви је држао митинге по центру града, пароле и тако даље и имао је у визији да се води герилска борба те сви морамо да се вратимо само да извучемо своје најмилије, таква је била прича. Ја сам онда кренуо да се враћам одмах доле, јер сам мислио биће наставак неке герилске борбе у Беране где је требао да буде састанак и онда сам у Крагујевцу, дакле, повукла се и војска и полиција и сви су се повукли с Косова, дакле ја сам у Крагујевцу у касарни најнормалније ушао цивилним возилом «Опел аскона» која је имала тај трокут и дао приложио те бонове, напунио гориво до врха опет цабе. Дакле, то је нешто валидно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је функционисало?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: На територији целе Србије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. А кажите ми на који начин осим оног првог пута када сте добили оружје и муницију да ли сте касније однегде узимали оружје или муницију како су долазили ти нови?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Ја сада, сада не могу да прошло је, велики је проток времена, али по питању оружја и муниције ја се јасно сећам постојао је у том штабу, у тој кући где нам је био тај штаб постојао је један ћошак у том дневном боравку где је било наслагано чега хоћете, значи од пушке, бомбе, зоље онако оне неотпаковане у најлону, увек је било наоружања надокхват руке у самом штабу, сад кад је вршена, и муниције уопште и метака.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А одакле то оружје, муниција?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Не могу сада да се сетим да сам негде, ја лично нисам ишао поново, можда је неко дошао са, не знам, из војске одакле би било, претпостављам али ја нисам сада ишао нити се сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте Ви донели?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Можда нисам био ту када се доносило ето то, али у штабу је било муниције увек за допуну и све што је било потребно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, још само нешто кратко па ћемо онда да направимо паузу. То је, кажете да је Мртви био јако љут јер је ДБ претио да ће да вас ликвидира због тих акција и тих неких злочина за које се чуло, када је то било?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: То је дакле било, то је датум, ја мислим да је то пре Ћушке, то је ово што спомињу Кошаре када смо стварно нападути негде са стране пута, дакле гађани смо, знало се да ту пролазимо и уопште када се кретало на Кошаре Мртви је одржао један говор по мени поштен, рекао је нећемо сви да се вратимо, тамо где сада идемо тамо је тако како јесте и стварно највише лешева је и стизало са тих Кошара, горе је стварно био пакао. И чим смо кренули засути су, ја сам био у ципу, а цип је био 10-так људи је било у ципу, 7-8 значи био сам на гуми позади, иза су ишли тај комби, погођен је, Мртви када је видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сте нам све испричали.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Молим, да, Мртви када је видео шта је урађено он је се наложио одмах да се вратимо у Пећ, стварно смо се вратили и били смо на сахрани, на дворењу том момку и оно што је касније Мртви причао не могу сада да цитирам, али псовао их је хоће да

нас ликвидира ДБ, «Френкијевци», он је био убеђен да су то «Френкијевци» радили не Шиптари него «Френкијевци», управо ваљда је и он негде био свестан да због тих ликвидација цивила масовних.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које су например те ликвидације тих цивила?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Па госпођо мени и онако нај, нај страшније некако моје сећање јесте она гомила у Љубенићу знате људи у папучама, у опанцима, голоруких.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је био Љубенић?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је то било?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Почетком априла, то је први масакр који сам видео у животу, и то је то, то је баш тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хоћете да ми кажете онда да се знало за те догађаје?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Па наравно да се знало, знала је војска, знала је полиција, сад не верујем да су грађани знали толико али се и међу грађанством у Пећи причало о томе бре, знало се где Мртви оде трава више не расте бре, отишло значи где оде отишао је у већини случајева Мртви је лаке руке и лаког ороза, врло је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У смислу да је знана и команда војске?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Ја овај нисам био у команди војске, али да команда то није знала било би.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислим да је било до те мере јавно да?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Па како не, како не, мислим било би апсурдно нелогично да то команда није знала бре, па нису то дрва, то су гомиле људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћу још да Вас питам само за ове мотороле, то сам заборавила да вас питам, да ли је Срећко Поповић носио моторолу?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Ја не могу да се сетим да сам видео Срећка са моторолом, не могу, не могу да га видим са мотороло, да видим Срећка да држи моторолу немам ту слику у глави.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да Вас још питам за ове мобилне телефоне да ли сте имали и када су се они појавили јер смо чули да су неки имали, да се то касније појавило и тако?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Што се тиче мобилних телефона, мобилни телефони су се захваљујући Богољубу Карићу који је из Пећи иначе родом, појавили још 1998-97. године, оне прве шклопоције велике, али по мојим сазнањима током 1999.године, током самог рата, а могу

мислити да имате мобилни телефон, имао је постојао је мобилни телефон, али није постојало мрежно покривање, значи он је био апсолутно без сигнала, дакле неупотребљив.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, сада ћемо да направимо паузу, претходно ћемо се господо договорити само још значи ми ћемо завршити, после паузе да ли ће бити потребе за додатним испитивањем данас или сутра и да ли ће се неко јављати осим опт. Момића? Добро, онда ћемо можда завршити и данас. Добро.

За овим суд одређује паузу ради одмора у трајању од 15 минута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле изведите сведока.

Да констатујемо да је ту заменик тужиоца Драгољуб Станковић, затим пуномоћници Мустафа Радоњићи и Чукановић Никола, браниоци Дејан Крстић, Огњен Радић, Мршовић, Радивојевић, Борковић, Шћепановић, Перовић, Крсто Бобот, од којих неке од адвоката мењају браниоци који су у међувремену напустили претрес по претходном обавештењу и да су ту сви оптужени, па настављамо са испитивањем сведока.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

АДВ. МИЛОШ МРШОВИЋ: Не знам колико ће још трајати главни претрес, само молба у пола 2, ако могу без вашег одобрења да напустим, мењаће ме колега Радивојевић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Рашковићу укључите микрофон да наставимо. Да наставимо тако што ћете нам описати како су изгледали оптужени у то време? Дакле да ли је рецимо неко од њих стално носио мараму или стално носио шешир, када кажете носили смо па нисмо хтели оне беретке које су нам дали из војске и тако, да ли је неко имао кажете овоме опт. Сокићу мало пре да је био у обичним панталонама и обичној кошуљи војничкој, ето тако нешто да нам опишете како су изгледали?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Ја не могу да се изјасним понаособ ни за једног војника да је нон стоп имао исто на себи, дакле то је било индивидуално и мењало се с времена на време. Е сада ако бисте ви ишли поименице па ја колико се сетим слике тог и тог војника па да кажем, ако ме разумете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте носили укрштене реденике на грудима да ли је то неко носио?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Па мислим да је управо Вук Дунђер он је имао рецимо укрштене реденике од митраљеза «84-ке».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само он или још неко?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Ја се сећам само њега, мислим да други нема потребе да носи укрштене реденике ако не дужи митраљез.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли је рецимо неко носио велики ланац са крстом? Велики ланчић око врата са крстом?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Не сећам се да је неко носио велики ланац са крстом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је неко носио стално мараму?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Имао је Мртви после рата ланац са крстом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После рата?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Али за време рата не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А мараму да ли је неко уобичајено носио само мараму или ишао гологлав?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Па ако би неко везивао мараму око главе колико се ја сећам Шумадија би је везао понекад, да се ја сећам зелену мараму обичну.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зелену?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Да, зелене боје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је неко носио црвену?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кажите ми да ли је неко имао браду или онако ишао са брадом старом два, три дана?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Па то је, рат је тад па већина је имала управо тако браду стару два, три дана, није било бријање сваки дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А неку дужу, неко да је имао дужу браду?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Неко да је имао дужу браду, не сећам се да је неко носио константно дужу браду, не могу да се сетим али би било људи порасте му оно брада и по недељу две, не би сада да је неко баш био брадат не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли бисте могли.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Знате то су сада већ мало детаљнији описи којих се ја стварно не сећам после оволико времена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кажите ми да ли би, имамо описе, неки Албанци су били овде оштећени саслушавани су, описивали неке од војника којих се сећају, да ли бисте по том опису можда могли да нам кажете о коме се ради?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Госпођо судија ја сам лично мог уверења да се Шиптарима никако не треба веровати зато што ја лично тако мислим, па ви можете да прочитате, а ја могу можда да нагађам из њихових описа, сад не знам колико би то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То Вас питам да ли би могли онда да кажете о коме се ради или не?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Ако Ви кажете да онда није проблем, како ви.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад реците ми још две ствари, да ли је Срећко Поповић имао неки надимак?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Ћале.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли га је неко звао Срећко?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Па мислим вероватно да смо га ми клинци звали Ћале, није га Мртви звао Ћале сигурно нити од ових старијих, него су га они вероватно звали Срећко. Ја сам га звао лично Ћале.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имамо ситуацију у којој нам неки саслушани оштећени описују да знају да је у том догађају у селу Ћушка био Срећко Поповић због тога што су чули међу војницима говор, разговор «ево иде Срећко», па Вас питам да ли је то могуће? И сам Срећко Поповић каже «не мене нико тамо није звао Срећко».

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Ја сам га звао Ћале и баш као што сам рекао Мртви га није звао Ћале, него га је звао по имену или презимену вероватно, кажем ми млађи смо га звали Ћале, мада из поштовања чак и Шумадија, он је онако старији доста од мене тад и он га је звао Ћале колико се сећам и уопште можда и већином смо га звали Ћале, али има и људи који су били његово годишта, Мацо, Мртви не верујем да су га звали Ћале, нисам сигуран, већ именом Срећко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А за тај опис што Вам кажем са укрштеним реденицима на грудима, такође тај опис имамо од оштећених?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Добро, Ви сте мене питали да ли је неко носио, ја сам се изјаснио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Такође ту имамо. То сматрате да је то.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Да, ако је носио, носио је Вук Дунђер јер зашто би мислим нико од нас других чему носити реденике ако дужите «калашњиков».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има и на фотографијама и неких других па Вас зато питам, реците ми сада чули смо такође од оштећених да често спомињу надимак «Нула» да су они чули «Нула», да ли је то проверавали смо да ли је то добро забележено, да ли смо ми то можда добро или лоше чули онај ко је скидао транскрипте, записе, је ли био тако неко у јединици?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Госпођо судија ја се, ја сам баш онако искрено и до краја се изјашњавао о својим сећањима, а надимак «Нула» највероватније би га ја запамтио, ја не знам никог у јединици нити изван јединице да је имао такав надимак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли има неко ко је имао сличан надимак па да неко ко први пут чује то може да замени ако не зна српски језик? Је ли био неки надимак сличан том «Нула», као што је «Була», као што је?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Разумем, разумем Ваше питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знам који би други.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Али како да одговорим на то питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био неко у јединици ко је имао сличан надимак, да, који почиње неким другим словом првим? Не знате?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: «Була», «Була».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: «Була» или Булат?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Па «Була», Булат.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је то, то је једно исто лице?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли био у јединици Милан Каљевић?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Каљевић?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А он је био где, у «Муњама»?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Он је дечко који је био у «Муњама», да. Он је и остао и касније у «Муњама» када је остала ова слабија постава, ја мислим да је и тада био у «Муњама».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А та слабија постава је ли она била у саставу код Гурија или је била посебна?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Код овог Влаховића, СУП Пећ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А код Влаховића у Пећи?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Опет моје мишљење, ја нисам полицајац, али моје мишљење, ја стварно не познајем те командне саставе али били су у оквиру СУП-а Пећ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А онда још трећи део је отишао као Џудовић на пример код Гурија?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Па добро одлазили су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То Вас питам.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Ти неки људи који се знају тако са, не бих могао да се изјашњавам на те околности, али су отишли неки људи тамо, али ја стварно о томе тако мало знам да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате, добро, питам оно што знате. Е сада ми још кажите хоћу да вам прочитам још неке описе тих које су нам дали оштећени и да Вам испричам још неке ситуације које су нам оштећени овде представили за тај дан у селу Ћушка. Да ли је неко носио наочаре за сунце тога дана? То смо такође чули да је такав неки војник био.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Врло могуће, а већ сам се изјаснио у току изјаве своје и покушао сам то што сликовитије да бих вам дочарао, људима који нису били, уопштено тада постоји по мом мишљењу, а у нашој јединици сигурно, то је тај неки ратни фолклор тако да се изразим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, али ја Вас питам конкретно да ли је неко, да ли Ви знате ко је тога дана носио?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Ја не могу да се сетим, не могу да се сетим да је неко имао одређене наочаре не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не одређене него наочаре за сунце?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Не могу да се сетим стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Такав опис смо чули.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Немам такву слику у меморији и не могу да прецизирам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Затим имамо ситуацију у којој оштећена Фатиме Љуши каже како се она пење на трактор, један војник са марамом која је црно бела придржава, узима из њених руку дете придржава га и затим јој додаје, да ли Ви знате можда ко је тога дана имао црно белу мараму?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Рекао сам да је тога дана Шумадија имао мараму и да је он колико се ја сећам, мада је и Рус би везао мараму и можда још неко би понекад везао мараму.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Она баш описује црно белу мараму?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Па не могу сада ја нисам видео ту сцену, аил вероватно да је истинита.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По опису, не за сцену вас не питам?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: По опису да препознам војника.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, ко би то био?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Црно бела марама, не могу стварно, не могу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ову сцену нисте видели, не можете да кажете ко је то, али можда је Шумадија, можда Рус је ли?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Они су носили понекад мараму на глави.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, затим имамо овако још једну ситуацију, војник који је позвао њеног мужа каже био је нижег раста, доста развијен, подебео, црномањаст, имао је повезачу црно беле боје око главе и маскирано лице, то би сада не знам вероватно требао да буде исти овај војник, то је иста та жена, да ли је то тај исти војник, то нисмо успели са њом да разјаснимо?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Па црномањаст и тако набијен то би мени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи нижег раста, доста развијен?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: То би мени био Срећко Поповић, међутим он није маскирао лице стварно ја да се сећам није маскирао лице, а неког другог да сада уобличујем, не знам можда. Мртви, Мртви је исто црномањаст, али није, и био је набијен, али није био низак тако да знате не могу да прецизирам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, тај исти војник је тражио и 100 марака од тих жена и узео, ту ситуацију нисте видели?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, добро.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: То су тако уобичајене ситуације.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Такође имамо опис једног војника који има каже дугачак реденик, он је велики, пунаст такав је наш превод, са црвенкастом косом, необријан, има нешто црвено по лицу, мало крив нос?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Опет се враћамо на реденик, реденик су могли да имају или Булат или Вук Дунђер, њих двојица су носили митраљез, а ниједан од њих двојице није пунаст стварно обадвојица су мршави, изразито мршави, тако да ја тог црвеног лица из јединице не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Затим имамо опис војника, кажем Вам ти описи су такви какви, браниоци кога интересује прочитаћу вам када је то и ко рекао, имамо опис војника кажем вам опет такав какав је, да је јако

висок, има изражене неке црте на лицу и неке као тачке по лицу? Не, не знате исто по том опису ко је то?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Јако висок са тачкама по лицу, не могу да се сетим стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, је ли ово можда, да то је тај каже висок плав, она сада детаљније описује та жена, значи висок плав имао косу црвенкасте боје и неке знакове на лицу, као неке пеге, нешто? Не, ништа Вам то не значи? Добро. Сада хоћу да Вас питам још за неке ситуације, нама су оштећени представљали ситуације које су се њима догодило или које су они били у прилици да виде, издвајам само оне оштећене који су се налазили на истом месту где и Ви то како сте нам описали, како сте нам на оној мапи показали.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неке од саслушаних пре свега жена које су биле тамо, али и неки од оштећених описују ситуацију.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Врста је ли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је један од постројених цивила, мушкарац ту у центру се претварао да је инвалид, да његова нога нешто није уреду, због тога је он пребачен у групу код жена и тако се спасао и био у прилици да сведочи овде.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Врло могуће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се Ви сећате тога?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Не. Ја се сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, пазите да ли је то могуће или не то ћемо ми оценити па ћемо прихватити или не.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Ја се не сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вас питам да ли сте Ви тако нешто видели?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Да, па дешавало се да ако није по мишљењу команданта Мртвог или ауторитета ту Ранка Босанца рецимо, ако није нешто способан да носи пушку, а то је она крилатица од 13 до 77 негде буквално схваћена, негде не, те ако је неспособан, стар, оронуо онда нека иде оно није занимљив за ликвидацију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле Ви ово нисте видели али је то могуће?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Да, дешавало се то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви видели да неко од војника ту туче и удара неког од мушкараца и како?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Видео сам Бату Лекића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а како туче, чиме?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Кундаком, кундаком чивија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Управо то сам и ја хтела да Вас питам зато што имамо ситуацију да један војник каже удара кундаком оштећеног. Бата Лекић, а он је био исто код вас у јединици?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Па он је ту градска једна, па градска једна лопуза па је тек касније када је Мртви већ није имао никакве онако критеријуме па је дешавало се ишао са нама у пар акција.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он се касније прикључио?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Да, касније.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Исто се прикључио 177. примао плату и тако даље?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Не знам да ли је примао плату, знам да је дошао код нас у јединицу, није имао никакав ауторитет али је био ту, дошао је због пљачке конкретно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте били можда у ситуацији да видите да војници малтретирају неко дете?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Ја стварно нисам видео у Ћушкој да је неко тукао дете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ардијан Кељменди нама каже да су једнога дечака.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Сад не знам шта је дете, до колико година је дете, када се каже дете мени то не прелази 7 година.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нама Ардијан Кељменди каже да су једног дечака, неких 9-10 година свукли до гола, можда и мање од 9 година.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Ја то нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То он описује.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Ја то нисам видео и конкретно не, а да се десило на тргу ту?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Ја апсолутно мислим да је то неистина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли сте видели ситуацију у којој једног од мушкараца, не одвајају са групом, не одводе дакле у те куће него воде ка једном подруму и убијају ту на степеништу?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако појединачно убиство да ли сте видели?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ову ситуацију, да ли сте видели да један мушкарац старији трчи и да га неко убија у ВЦ-у пољском?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте видели, да ли сте били у ситуацији да видите да је неком од покојних сада Албанаца одсечен неки део тела, прст на руци? Имамо тело које нема прст.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Ту на тргу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту удаљено од трга, али свакако може да се види.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: У Ћушки не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте видели ситуацију у којој када су упаљене куће и када је ту почео пожар гори неки струјни кабл што је изазвало праву пометњу међу људима, женама које су ту стајале?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Па гореле су куће, горело је цело село.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не струјни кабл који је изнад њихових глава па се они ту уплаше, беже и тако даље, то Вас питам?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Не могу ни то да тврдим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте били у ситуацији да видите како се одузима аутомобил један већи, веће вредности тако што војници долазе «када си ти тако млад како имаш такав ауто» и тако даље?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Где, у Пећи?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У селу Ћушка, да.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Да се одузима аутомобил?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да. Тако што се налаже неке да донесе аутомобил, да се донесе новац и тако. Па онда младић доноси од неких 20-так година.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Тога већ се сећам нешто као кроз маглу да се слао неко да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је у сваком случају велики скупоцени ауто.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Да се слао неко да донесе, по возило и по паре нека комбинација је прављена са.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ко је то слао кога то нам кажите?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Мртви, Мртви је ту преговарао око тога, колико се сећам као поштедећу вам живот донесите то, нешто тако, јако кроз маглу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: О којим се парама ради и о ком ауту?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Не могу да прецизирам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Али та ми је прича онако као, сад када сте је споменули као кроз маглу сећам се да је било неке те

комбинаторике да ће да поштеде живот ако му се да новац, ауто, донеси ауто биће ти добро, па да задржи неког таоца док неко други иде по ауто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и шта је било са тим аутом на крају?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Не знам конкретно о ком се возилу ради, али баш као што сам навео једно пет бољих возила се узело ту у Ћушкој и поведени су код Мртваг у штек.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете да нам кажете којих то пет добрих аутомобила?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: О којим се возилима ради?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Мислим да је у питању «БМВ», мислим да је био «Голф» и остало не би могао да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Боја?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Не могу да прецизирам стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: То су већ детаљи о којима нисам ни размишљао нити их се сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте били у ситуацији да видите како одвајају на једну страну мушкарце, на другу страну жене и ко то ради?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Наравно, па то се радило цело време, то се радило у склопу тог протеривања када смо ушли у село акција тачно се знало жене, старци, деца су ишли на једну страну.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко их је одвајао, ко их усмерава?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Комплетно сви војници, то је управо да се «ћерају Немци», зато се и ушло да се то проћера, да се протера то живље отуда, то је управо то значило и онда се ови одвајали на једну страну чекају тракторе иду а касније се сортирало управо то ко ће у врсту, нисам знао да ће да се деси ликвидација, али се направила та врста око 20-25 људи по некој мојој процени људи, сељака који су способни да држе пушку и момака и уопште цивила.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имамо још ситуација, каже војник који носи неки реденик на грудима удара ногом у једног младића и тера га да се тако попне на трактор, да ли сте тако нешто видели?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Не, па то је, Ви о чему ово сад конкретно причате, то је тако уобичајено, то се дешава па се дешава, то да неко неког удари, шутне, откине му ланац, поклопи га руком, кундаком, да се маршакају у Албанији и да се терају да се држе постројени у врсти, да им се прети са упереним цевима, и то је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Село пуно сељака у опанцима, нигде терористе нигде метка на нас и управо се то ради.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сада, да ли сте видели ко је раздвајао мушкарце на ове групе које су потом убијене у кућама?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Ранко Босанац, Шумадија, Срећко Поповић, Мртви и тако даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже 7 до 8 војника је одвајало људе на те групе, зато Вас питам ко је то. Када описујете место на коме сте се налазили да ли сте ту у близини видели неко растиње?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Можда тамо преко пута мене, преко пута трга је било чини ми се тог неког растиња, зеленила, све је почело да зелени већ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли ту било неко велико, високо растиње, неко жбуње, неке коприве, јесте видели тако нешто?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Да, мислим да је то преко пута мене, дакле било је зелено онако, било је све зелено, било је то доба године када су, био је и леп дан и видео сам то. Памтим то зеленило, сад конкретно неки грм, жбун, коприву, не могу да прецизирам госпођо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, али за тај луг сте сигурни да је он на путу према?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Према Ћушка луг, то је шумарак, ја сам ту видео шумарак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, шумарак, луг, то је то на путу када даље идете за Пављане, Захаћ, а не на улазу?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Да, Ћушка-Пављан, али према, сада ако идемо према тамо то је са леве стране према магистралном путу Пећ-Приштина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли може одатле да се уђе у Ћушку од магистралног пута па кроз тај луг?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Не знам, не бих знао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Када описујете тај трг на коме сте стајали, да ли сте можда ту видели неку трафику?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Кога?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Трафику, киоск?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Не могу да се сетим, али мислим да би се сетио да је нешто тако било у функцији, да је радило, сигурно није радило ништа слично томе. Ако је била нека лименка од трафике не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То се не сећате? Добро.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Не сећам се стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Онда ћете ми рећи још следеће ствари. Ви описујете ситуацију да сте са места где сте стајали видели како оптужени Сокић Абдулах креће ка неком другом делу села и како успут убија двојицу Албанаца, затим ситуацију да сте видели да оптужени Поповић Срећко стреља уза зид куће тројицу Албанаца. Да ли сам ја то добро разумела?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Одлично, управо тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Затим, описујете да сте касније када сте читава група када сте кренули из аутомобила били у ситуацији да видите да Срећко Поповић Албанца који седи на путу пита зашто није отишао и затим му пуца у главу. Ко је са Вама у свим тим ситуацијама био и ко је то још могао да види?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Госпођо судија, ово о чему Вам говорим то су могли да виде већина оптужених иза мене само што једноставно неће нико да се изјашњава о томе, што је мени потпуно разумљиво.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А од оштећених или сведока који су тамо били Албанаца?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Од Шиптара ја њих стварно не познајем, први пут сам био у то село и не бих могао ова два леша што је оладио, што је «Вампир» убио успут, као што сам Вам рекао то кад су прилазили ти су вероватно могли да виде та два леша ту успут, иако је то моје мишљење сад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По Вашем мишљењу морали су да прођу када тим путем управо поред тих тела?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Ко је долазио тим путем могао је да их види са стране, моје мишљење је. То ми је сасвим логично.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је неко реаговао кад их је видео?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Да реагује?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Па рекао сам Вам кад сам давао изјаву и тако и мени је сад управо такво сећање да не знам с чиме то да Вам упоредим, па сам навео тамо неке вијетнамске филмове. Госпођо судија, то кад крећу они цегери, крмаче, деца, шамије, ту је лелек бре, прашина, кукњава и њима се дешава ту нешто страшно, то уопште има хистерија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли су та тела остала у таквој позицији на путу да су рецимо могли да изгоре? Да ли су она близу куће неке? Да ли је тај део пута уопште упаљен?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Како да одговорим на то питање, може бити а и не мора, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немамо ниједна нека два тела која су тако нађена на таквом месту. Реците ми сада када сте били, зато Вас питам, значи да ли сте онда видели да неко та тела склања, да та тела горе да неко реагује, осим тога што нема тих тела, ми немамо ниједног од оштећених или сведока ко је причао да је прошао поред тих тела или да је пак са места где се налазио видео нека два тела на путу како леже, зато Вас питам?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Разумем у потпуности Ваше питање и сумњу која произилази из тога. Ја говорим оно што сам ја видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А са овим, кад се вратимо на ову тројицу које је стрељао Срећко Поповић уз кућу, ко је онда ту осим ових оптужених за које кажете да то неће да кажу да ли су то могли да виде жене, мушкарци, да ли су они тад већ били раздвојени или су били заједно? Шта се догодило са тим телима да ли сте то видели?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Не, нисам то видео, али поставили сте питање да ли је неко то склањао, да ли је неко то видео, да ли су људи, ти људи који су тада долазили ту на трг и који су терани из села за Албанију и који су додвајани у врсту за стрељање, не знам они су мислили само на себе, свако је мислио ту на свој живот, били су уплашени и уопште таква ситуација. Сад, ми кад смо отишли шта је било са свим тим лешевима или уопште, је л' неко неког померао или палио, ја о томе немам никаква сазнања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То Вас питам да ли сте видели тако нешто шта се догодило с тим телима?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Немам та сазнања, знам да су сви лешеви отприлике су остали тамо, нисмо ми вукли никакве лешеве осим што би се запалили лешеви негде, конкретно у овој кући где сам детаљно описао улаз, Ранко Момић где је ушао, где је кућа на крају запаљена и да је изгорела, дакле шта је било с лешевима ја не могу да знам, знам оно што сам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је близу те куће су била можда ова тела, та тројица?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Па можда је та кућа запаљена касније, можда је неко убацио лешеве.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Слушајте ме, дакле ја Вас питам да ли су та тројица, да ли је та кућа где су стрељана та тројица, тај зид, да ли је то близу те куће где описујете да су ушли Момић, Николић и Поповић?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Не, не, то је на потпуно другој страни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На другој страни? Да ли сте видели да у тој кући где је претходно где су стрељана та тројица да су затим ту стрељани неки људи или да ли сте видели ту кућу како гори? Управо то Вас питам?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Ја сам само то једно стрељање испратио и видео до краја и ту сам се суочио и детаљно га описао. Рекао сам да сам видео и «Ћалета» који се одвојио на ту страну где је претходно стрељао са групом људи, али за разлику од Ранка ја «Ћалета» и тог Булата нисам испратио нити погледао, нити звуком, био сам заокупљен неким својим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Другим стварима?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кажите ми?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: А Ранка сам испратио до краја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И то сте нам испричали. Али ту кућу где сте видели да Срећко Поповић стреља ту тројицу што описујете, да ли сте видели и ту кућу како гори?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Ја стварно не могу да, нити јесам нити нисам, не знам, нисам видео једноставно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сада ћемо да нам објасните, ја ћу Вам предочити одбрану оптужених, Ви ћете ми рећи, тврдите да су сви били тог дана тамо у селу Ћушка, ови оптужени овде, не сви, осим оне које не познајете? Има ту људи које не познајете.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Ја сам се изјаснио, те људе нити познајем, никад их нисам видео и гарантујем да нису били, тог кога сам видео тамо неког код истражног апсолутно ја бих се сетио тих људи, они нису били с нама у Ћушкој.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви кажете да нисте видели Цветковић Звонимира и да не знате ко је то или знате?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Ја тог човека не познајем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате? Зато што нам неки оштећени описују да су га видели тога дана и из тог, зато Вас и питам, сакривени у те коприве, зато Вас питам?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Госпођо судија, то је један од највећих разлога оне моје ломљаве, реформе главе кад сам ја одлучио да дођем овде. Дакле, мени кад су дошли господин тужилац и људи из УКП мени је

предочено сто имена да су били у Ћушкој. Од тих сто имена само двојица су били у Ћушкој, јер ја сам био у Ћушкој. Дакле, Шиптарима се не сме веровати, Шиптари лажу, моје мишљење је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овако генерално?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Не генерално, него уопште и они имају, не знам, не треба им се веровати, имам своје разлоге зашто то мислим, јер ако наведу сто имена да су били у Ћушкој, а ја сам био у Ћушкој и спреман сам да причам тоталну истину, ја сам открио неке починиоце који уопште нису били на том списку, а вршили су злочин. Дакле, ако они спомену, како сте рекли Цветковића или Корићане, они имају неке дебеле разлоге за то, можда му је опалио шамар, можда хоће његову земљу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од раније мислите?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Можда тако ето чисто да лупи да и он каже нешто, то је моје мишљење о Шиптарима и о њиховим сведочењима, јер хоћу да Вам кажем, посебно у тим деловима моје мишљење ето чуо сам касније Агим Чеку уопште у Пећи где је извршено много злочина над албанским становништвом, био сам присутан, онда је вероватно по повратку те њихове назови државе сада, хтели су многи да буду хероји, јунаци па су и они видели овог, овог и онда се заброје мученици, не знају више кога су видели. Из тог разлога као и оног детаља када ми је лупио тај, 6 месеци смо се у УКП онако натезали, да кажем, и тај начелник УКП господин Перуничих се презива, он је једном ударио шаком о сто и овако ми је рекао «нећу да хапсим Србина који је ударио шамар Шиптару, дај ми крвавог молим те». Склопио човек руку. Нисам му одмах одговорио, али хоћу да кажем ето Ви ми верујте колико хоћете, али ја сам био у Ћушкој, ја сам био доле с тим људима, ја сам то видео и по некој својој истини, по свом моралу, а нисам морална грамада, далеко од тога, нити слично, ја Вам говорим оно што сам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мало Вас враћам да све то буде овако мало концизније и краће.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Био сам шокиран, извињавам се, кад сам видео ту неке људе који нису били доле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сад то разјашњавам, значи Цветковић то сигурно није био, Видоје и Вељко Корићанин нити у овим селима која су дошла иза Ћушке?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Ја апослутно сам сигуран да ти људи нису били доле, јер немогуће да не приметим стрелца или тако неког

новајлију, мада је било неколико резервиста нас је дочекало доле на том тргу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Резервиста?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Из ТО.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из ТО или из полиције?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: И било је две-три униформе полицијске.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Е, сада када смо за њих разјаснили да ли сте Ви видели или нисте Брновића? Знате ко је то?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Па господин Брновић имам сазнања о томе, ја њега лично не познајем, нисам се ни дружио с њим, можда оно «здрво, здрво» у пролазу, не ни «здрво, здрво», него са неким његовим полицајцима, он је био начелник у Клиначини, колико се сећам, и можда грешим, али мислим да му познајем сина, дакле, можда грешим, нисам у то сигуран, али господин Брновић није био у Ћушкој, то могу да потврдим. Е, сад да ли је био на том контролном пункту који није у Ћушкој него је код фабрике бицикле где је стварно постојао контролни пункт, не могу да потврдим, али било је полиције тамо, тако да по том питању.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. А кажите ми оптужени Бобан Богићевић да ли је био?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: У вези оптуженог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, сад Ви сте се јавили?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: У вези оптуженог Бобана Богићевића сам се изјаснио више пута на један мој оргиналан начин и оно што сам рекао за Бобана Богићевића остајем при томе, ја се тог дечка не бих ни сетио да није било тог црног, тада јако доброг аутомобила «БМВ 850».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је онај аутомобил о коме сте малопре причали кад кажете да?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Нисам причао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте причали о томе? Кад Вас питам који су то аутомобили узети, одакле тај аутомобил, из ког села?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Ја колико се сећам тај «БМВ 850» је нађен у Захаћу, испод тога сена се налазио, то ми је «Мртви» касније рекао, јер «Мртви» га је возио кроз Београд и по приморју и био је јако поносан, мислим волео је тај ауто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А у селу Ћушка да ли сте видели Богићевића?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Да, дошао је с нама у село Ћушка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Видели сте га? Зато што он каже да је био у селу Ћушка само једном приликом и то, вероватно пре овог датума, он чак и не зна када је био, да га је командант упутио да одвезе тај аутомобилом, да га је он одвезао и он претпоставља да је то било раније у априлу месецу?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Не, не, то је било 850 је узето тога дана кад се ушло Ћушка-Љубеник-Захаћ тог дана је узето тај ауто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли сте Ви били у некој акцији пре тога у априлу, 14. или 17. априла?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Овде се спомиње и Синиша говори да је био раније и неко је тамо причао раније.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, и Албанци нам кажу да је била акција још једна претходна?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Ја не знам за ту акцију, ја колико знам ми никада раније нисмо улазили у Ћушку. Ја говорим за себе и за већину, ја колико знам што се тиче јединице, сад да ли је неко свратио или нека друга јединица или не знам ја ко, ја колико знам нисмо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте били?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Апсолутно не. Тај дан смо отишли, ја барем и већина први пут.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И сећате се да је био и Богићевић?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Био је Богићевић због аутомобила.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кад га видите први пут, у којој ситуацији, тек тад у селу Захаћ када возите тај аутомобил или претходног у селу Ћушка или на одласку до Ћушке или како?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Госпођо судија, ја стварно, ја Бобана ту јасно видим онако, сад говорим из своје перцепције, млад момак, дечко седа у ауто и вози га код Раде, код жене од «Мртвог». Сад, ја само могу да претпостављам, што ми је најлогичније, да је он се исто укрцао у Пећ наравно испред штаба, јер био је штаб јединице, био је у штабу исто као и сви остали што су долазили. Наравно да је кренуо из штаба са нама, а сада се сећам баш ту је био, па сам се нешто поздравио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А колико вас је кренуло укупно?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Из штаба из Пећи?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Нас до 25 по некој мојој процени било нас је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: До 25? Онда би требало да значи овде «Дунђера» сте споменули, Бату Лекића, Булатовића?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Онда Вуковића?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Да, има ту људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ове овде? Да ли се сећате још неког онда, ко је све био тад?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: То сам хтео да Вам кажем, дакле, ако је кроз јединицу прошло педесетак људи, знате дешавало се да дође неко из ТО буде додељен, види тако нека убиства и он више нема га не долази.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сад ми за овај дан кажите ако је ту 20, 25, овде имамо овај број људи, имамо још ове које сам Вам набројала, које сте претходно споменули, ко нам је још ту?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Па изјаснио сам се по том питању, а није први да ме питате Ви ко још да набрајам имена. Ја се тога не сећам, можда неких ликова онако кроз маглу, то нису тако битни људи, по мом мишљењу, по мом сећању, ја се искључиво сећам стрелаца, алфа, значи неко ко ми је оставио, ко ми је био ауторитет тамо, ко је могао да ме озрачи да остане у мојој меморији све ове године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се сећате Кастратовића?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Кастра се сећам одлично, да наравно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био сво време тог дана с Вама?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Да ли је био тог дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ћушка, Пављан, Захаћ, Ви то описујете као једну акцију, је ли тако?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Тако је, једна акција. Ја знам да се ту нешто говори да он није био у Ћушкој, да му је била слава, ја сам се оградио прошли пут на суђењу и о Кастри сам се врло опширно изјаснио и поштено и позитивно, онако како јесте. Дакле, на околности господина Кастратовића дао сам детаљну изјаву.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а Обрадовић Зоран, сећате се оне ситуације коју сте описивали с оним аутомобилом када «Мртви» пуца итд.?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Да, сећам се Обрадовића одлично.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где се тачно та ситуација дешава?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: То се дешава у мом видеокругу, дакле, то је на тргу али негде пред ту у ћошак тог тргића малог ту је тај ауто и ја сам као што сам рекао не сећам се да ли је ауто био ту или довежен. Оно

чега се сећам јесте да је Обрадовић, али он управо, он се сав изгуби, он више није у Ћушкој, није нигде, он има свој ауто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И где је он после тога да ли то знате?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Где је он после тога?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Сећам га се у Пављану да је пуцао у пса.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сећате се да је остао, да је остао ту са Вама, разумете шта Вас питам?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: До пса се сећам, до пса.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И кад је он био?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: У Захаћу немам те флешеве, рекао сам Вам, меморија ми није редовна у Захаћу, имам пар тих сцена и држим се њих, не ширим даље о томе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли се сећате касније да сте њега видели у Пећи, у јединици, ту у тој групи Вашој војника.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Као што сам рекао он је запао у немилост због оног догађаја који сам описао. Да ли сам га гледао после Ћушке, па не знам, не могу сада. Да ли је био с нама у јединици и даље после тог кад га је «Мртви» упуцао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, да ли је био ту у Пећи и у јединици?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Стварно не знам, не могу сад да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он каже да је била та ситуација са тим аутомобилом, међутим, он није био напред, он је седео на месту возача, али су му ноге некако биле напољу и «Мртви» када је пуцао постојала је могућност и њега да убије и претходно су били у сукобу због девојке неке и онда после тога када је «Мртви» тако пуцао, када је изрешетао ауто и њега на сву срећу промашио, он је онда побегао, отишао је, јавио се код неког лекара, добио је у неку руку боловање, не знам тачно како је он рекао, да ли је то навео да је боловање или тако нешто и иза тога је он напустио и град и јединицу и ту се више није јављао.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: До краја рата се није јављао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, није се појављивао уопште?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Ја мислим да је он до краја рата био ту у Пећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли био у јединици?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Сад да ли је био у јединици или није, не могу то да прецизирам, али не верујем да је напустио Косово тог дана кад је била Ћушка до краја ратишта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли напустио после Ћушке, после тог када је, Ви кажете да није након што је изрешетан тај аутомобил и да је он остао ту?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Па да, био је ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е, сада ми реците да ли је оптужени Синиша Мишић био у тој акцији или не?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: У Ћушкој?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Апсолутно да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се Ви сећате неких његових здравствених проблема?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Па Синиша Мишић истина је да је нешто причао тако нешто «аху», онако мало је то говорио, а сад неких здравствених проблема ја се стварно не могу, осим тог његовог гласа аутентично, да је био неспособан да се креће и то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не неспособан, него да је човек се оперисао и да му је било тако лоше да је био овде у Београду на операцији?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Ја се његове операције не сећам, а знам да је био врло близак са Небојшом Минићем и да га је звао за кума. Ја се само сећам велике свадбе и његове жене, младе жене, а за такву жену треба бити способан ваљда, није био болестан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Слушајте ме, нисте нам рекли, понављате то што сте нам рекли, а нисте нам рекли да ли је та свадба била пре или после Ћушке?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Пре Ћушке, ја мислим да је била пре Ћушке, да пре Ћушке, мислим пре Ћушке, оквирно пре Ћушке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли се сећате уопште периода неког где је Синиша Мишић одсуствовао из јединице? Можда Ви не знате због чега али да је он неких то би требало да буде сигурно 10, 15 дана одсуствовао из јединице?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Не могу да одговорим на то питање и да и не, не могу, то су сада стварно неки детаљи, да ли се неко није појавио у штабу недељу дана дешавало се да нема неке ни акције недељу дана, знате, оно да је «блејао» по граду, не иде се нигде, сад да ли неко у том времену није био у граду или је ишао негде или стварно не бих могао то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али у овој акцији Ћушка, Пављан, Захаћ сад да је ја спојим он је био ту?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Да, апсолутно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Остаје нам затим Момић Ранко који каже да је трампио неки аутомобил, нешто договорио са човеком већ на самом уласку у село отишао, узео тај аутомобил, довезао човеку цигарете, омогућио том Албанцу да се спаси и тако и када је он дошао ситуација је већ ту у центру села била таква да су људи већ били на тракторима, људи су се већ спремали да оду, није видео никакво убиство, дао је чак воду некој жени и њеном детету и то је то?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: То каже Ранко?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Шта ја да кажем на то његово?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да он заправо је дошао када је све било готово. А Ви сте сигурни да је он био ту сво време?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Госпођо судија, апсолутно неистина, апсолутно што се тиче Ранка Момића ово што сте рекли није истина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. И још.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Водио човека около, помагао, ма немојте то су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, пришао трактору и дао воду. И остао је још Поповић Срећко и у неку руку Николић Милојко, они ту имају сличну одбрану, да они улазе у село тако што пролазе кроз луг. У луку долазе у ситуацију да се бране од пуцњаве неке и од напада. Ту постоји одређена разлика.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Како кажу да улазе кроз луг, је ли?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте, ту постоји одређена разлика у тим њиховим одбранама, међутим, они су ту, они заправо у овом уопште догађају на тргу не учествују. Истина Поповић Срећко каже да је он ишао само до насеља Чеку где је разговарао са тим једним преживелим оштећеним, али када је видео Вас и Небојшу Минића да долазите и још неке људе, знао је одмах шта ће бити и шта ће да се деси, опсовао и отишао даље, попео се горе на пут и ту се појављује неко «Шуми», «Шумадинац», «Шумадија», сад ту нисмо разјаснили баш колико је ту људи са тим сличним надимком, неки аутомобил који њега враћа у Пећ и то је то. Он кад је видео да Ви долазите у ту кућу код Чеку породице, то у Чеку насеље он је одмах отишао јер је знао шта ће бити, да ће ту бити неког злочина.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Добро, само да Вас питам, Ви сте рекли да се поклапају, у почетку сте рекли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У том да, да они тако улазе и одлазе заједно он и Николић Милојко тада.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: И ова двојица се покалапају да нисмо ушли у село возилима, да није овако, да се нису врсте делиле и то него се поклапа таква изјава?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да су се заједно вратили?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Е, па ја Вам на то могу само рећи оно нешто из мог искуства, само проверите где су им хелије и да ли гледају на исту шетњу, да ли је могућа комуникација и све ће Вам бити јасно по питању истоветности.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сматрате да су те одбране исконструисане да би се договорили, поклопили?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Апсолутно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било неког пуцања на вас у селу, да ли сте били у ситуацији да било ко од Албанаца пуца са било које стране?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Госпођо судија, то је било јутро, ушли смо, нити је ко пуцао, нити сам видео те терористе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да Вас питам шта сте радили људима са стоком?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Уобичајено, ко друго, треће, четврто село, значи мени је било драго да је негде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Рашковићу, питам Вас.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Извињавам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете тако да причате мени би било драго и тако да потпуно се препустите својим мислима.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Извињавам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, питам Вас то је село, шта сте људима наложили, наредили да раде са стоком? Да ли је стока горела, да ли су људи могли да своју стоку и своју имовину тако склоне? Ваљда су од нечег живели ти људи, ето то ме на пример интересује?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Да Вас интересује?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Сад ћу да Вам одговорим. Ето шта ћу кад ми је то у меморији госпођо судија. Једном сам ушао у кућу шиптарску, али је пре тога прошла нека јединица, није била наша, улазим у кућу и отварам врата и отворим друга врата и видим затворен прозор, просторија, соба онако сиромашна соба, сиромашна кућа и видим како крава лиже око мртвом телету и ужасан смрад, јер су били затворени без воде, теле је ту умрло. То је оно што ја памтим, а на Ваше питање да је неко водио стоку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта се ту у селу Ћушка, Пављан и Захаћ рецимо десило?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Ма каква стока госпођо судија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су могли да пусте стоку да побегне?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Па ко је стигао да пушта он је пустио, ко није остане тако стока и то је то. Ко размишља о стоци кад се људи убијају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питам кад сте наредили људима да беже и да оду, јесте ли их пустили да поведу и стоку?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Не, ја се не сећам да је ико водио стоку везану за трактор или тако нешто, значи не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је у селу Ћушка, сада смо на то сконцентрисани, одузет неки камион?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Видите овако, на то питање ја се не сећам камиона у колони назад или тако нешто да сам ја сад колона назад па камион, али оно што јасно знам и чега се сећам јесте да је «Мртви» имао камион марке «Мерцедес» и да је тај камион имао ону рампу, била је хидраулична, могла је да се спусти, дакле, сточни за товарење и тај камион му је био паркиран овде у Барајеву након рата. Ето тога се сећам, али ја да видим камион да га неко вози из Ћушке, можда је одвежен, али не могу да се сетим, али сећам се да је «Мртви» имао камион марке «Мерцедес».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Хоћете да ми кажете колико је то у неким торбама или кесама или како је већ било спаковано одузето вредних ствари као што је накит или сатови?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Два ранца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Два ранца? Које величине?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Руксаци они, дечији руксаци за школу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За школу или војнички неки?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Не, не, руксак за школу. Ту је било новац, било је тако накита, нису били сад гро до краја пуни, али у два руксака.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико отприлике?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: И било је ових докумената који су им одузимања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико по Вашој процени, на пример тешко то злато, те вредне ствари, колико је на пример кило, два, три, не знам ни ја? Да ли сте Ви то носили?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Да, подигао сам обадва ранца, била су у возилу са мном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико на пример су били тешки?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Не могу да оценим можда 2-3 килограма, кило-два, не могу да оценим. Али укупна нека вредност ако ме то питате, то ту што се покупило не би требало да пређе око 50.000 марака је то било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тих вредних ствари?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Да. Од тих сељака.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А пара?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Па то са све вредним стварима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са парама?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Да. Касније је Мртви.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, новац и вредне ствари да је 50.000?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Да, па то од сељака нема тај сељак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Толико пара.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Па нема то сиротиња.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има ту човек један који је убијен, убијен је и његов син, ми смо саслушавали његову жену, тај догађај је описан у оптужници и заиста на различите начине представљено како у оптужници тако и у исказима, али тај човек је наводно био јако имућан и дао је 50.000 или 100.000 марака, Ви сте били у ситуацији да видите све те паре. Да ли је било толико пара?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Ја тај новац нисам видео, али врло је могуће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било још на неком месту другом пара?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Било је на другим, али не сад у Ћушкој било је тих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, управо у овом селу ја Вам за то село причам.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Не, ја сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли из тог села само од једног човека је узето 50.000 или 100.000?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Могуће, могуће госпођо судија, врло могуће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је неко још носио паре осим Вас?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Мртви није никоме саопштавао рачуне као ни Ранко Босанац нити ко други, он нађе неку цифру, то стави свако у

свој цеп. По мом поимању тако се радило али ово је нешто што је било виљиво што се товари на гомилу, дакле, на оно шаторско крило.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте носили само то са шаторског крила?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сте спаковали и то сте носили.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Тако је, управо то што им је одузето.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли постоји могућност да је неко узео још и ставио за себе?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Па наравно, па цело време се тркељисало по селу у том смислу. Извињавам се за бре, извињавам се госпођо судија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да Вам не пређе у навику.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Неће, извињавам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте ми за Каљевића, а Мића Мартиновић да ли је био тог дана с вама?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Што се тиче полицајца Миће Мартиновића ја сам се поред упозорења да не радим то појавио пред шведским судом где сам испричао целу ову причу и доказивао у току суђења да Мића Мартиновић није био у Ћушкој с нама и да је немогуће да није ни био припадник «Шакала» никад и да уопште није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јел била полиција тог дана осим оних што кажете да су била двојица-тројица јел тако?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Ја се не сећам те полиције осим ове на рампи и то је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А дуж пута када сте се враћали да ли је била постављена полиција?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Па то је ту успут ту где је тај пункт, ту сам видео полицију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је значи само у једном месту?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Сад ако мислите да је било село опкољено полицијом, ја то нисам видео стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нису били с вама у акцији тог дана?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Не. Не могу да се сетим. Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете онда још да ми опишете које сте типове акција имали јер смо овде, нама су овде оптужени причали о томе какве су акције изводила јединица. И питала сам Вас то за природу јединице јер смо чули да је јединица у сваком случају била специјална од неких да је она била као нека полиција али не војна полиција него нека полиција, па смо чули да сте обезбеђивали неке објекте. Да ли је то тачно? Да сте

обезбеђивали објекте, патролирали по граду, ишли у акције тражења оружја и терориста по селима и претресање али никог нисте нашли. Да ли сте имали такве акције? Да ли се Ви тога сећате?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Да смо чували тако објекте или нешто слично. Ја се сећам да нас је једном Мртви повео у Пећку бању да тамо чувамо неки објекат, да држимо линију. То је требало да траје међутим, након ни 24 сата не да су се сморили него ајде као ми то не радимо оно, не долази у обзир. Тако да по том питању да је неко чувао неке објекте или стајао тако на стражи, не. То ја се не сећам да је то ико од нас радио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А акција претресања кућа, терена, села ради тражења терориста и оружја?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Па да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да. Да ли је то био ваш превасходни задатак ваше јединице?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Да, тако би требало да буде, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је требало да буде?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И цела та јединица је формирана са тим задатком?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Па вероватно, не знам, не могу то да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате, претпостављате или закључујете из тих акција или како?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Хоћете ја да закључујем?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ја Вас питам, Ви то нама кажете знате или зато што закључујете или зато из тих акција које сте водили или Вам је речено?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Оно што ја могу да закључим са својим мозгом данас а имајући ово сећање на овакве ствари где сам био и учествовао, моје мишљење је да је неко Мртви је успео да постане то што је постао и неко му је дао миг, као што јесте и онда знате госпођо судија ево врло једноставно кад се рецимо уђе у село, уђе се у Љубенић како се ушло или у Ћушку и онда кад се побије 80-100 људи, на гомилу се насложи а жене и деца и старци се пусте онако пешке да лелечу и кукају кроз пар села, онда се то кроз целу општину па чак и Метохију рашири брзином светлости. Онда ови сами, ови остали по другим селима сами беже јер ови им испричају управо ово што се десило, ушли су ујутро, нису рекли добар дан, сакупили, завршили ето то је неки мој закључак, да је то неком паметњаковићу из тадашњег да ли војног или каквог год

руководства било у интересу да се на тај начин сачува Космет. Па зато данас уместо 30.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да је ваша јединица баш била за тако нешто направљена?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Не знам ја за шта је она била направљена, ја сам Вама рекао како се направила. Ја сам Вама објаснио како се јединица направила, како је настала али знам на шта је касније изашла цела та прича.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али знате шта Вас питам те акције претресања кућа, села и остало тако са тражењем оружја и терориста то више личи на полицијске а не на војне акције.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Нисмо били паравојна формација, нисмо били војска, можда смо били при неком војном одсеку али да смо били војска, по тој некој здравој хијерархији или било чему сличном не долази у обзир.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли је била још нека можда полицијска овај јединица која је тако нешто радила па с којом сте ишли заједно, да ли сте ишли можда некад као претходница полиције?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Да ли је било полиције који су то радили, нека друга јединица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, па да сте рецимо садејствовали.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Ја се не бих изјашњавао да ли је било других јединица, ја говорим о овој својој за коју знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питам да ли сте садејствовали некад са другим јединицама.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Па и ово о чему се наводи Адашиновац тамо, негде смо се срећали са још неким јединицама а тад је стварно било чишћење терена, класичног терена не ни села, ни ово ни оно, него се пробија се рецимо линија да их нема ту или тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. То ме само интересовало чишћење је била ваша или полицијска ингеренција али ви сте то делили или садејствовали? То чишћење.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Мислите на ова убиства или на терену кад се изашло да се траже терористи стварно. Ја говорим за ова села, ту смо били само ми. Али се дешавало да кад изађемо на терен негде да стварно постоје друге формације са којима садејствујемо. Шта знам, ови иду левим крилом, ми право, ови десним у том смислу да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. То је за сада оно што сам хтела да Вас питам. Ја сам се мало уморила. Пустићемо сада оштећене па ћемо морати чини ми се да наставимо сутра. Пуномоћници оштећених. Само да видим прво чланови већа. Не? Изволите.

АДВ.НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Председнице јел дозвољавате молим Вас, ја сам дизао руку нисте ми дали реч?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта?

АДВ.НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Да ли могу да добијем реч?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За?

АДВ.НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Везано за питање?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На шта примедбу? Само да чујем на шта примедбу.

АДВ.НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Па док сте предочавали одбрану Обрадовића сведоку Рашковићу навели сте да је Обрадовић рекао да се након тога удаљио из села, то није ја сад не знам тачно да прецизирам, али знам одбрану, није се удаљио из села него, није напустио Ћушку него се удаљио са лица места, значи негде на улазу у Ћушку и друго, није након тог дана није отишао заувек с Косова него се удаљио две недеље па се онда вратио назад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па се вратио, добро.

МУСТАФА РАДОНИЋИ: Ја бих хтео само два три питања, немам пуно али би чини ми се да су неке ствари остале неразјашњене. У вези овог случаја оног детета што је рекло да је Кастратовић узео од једног лица тамо и дао некој жени, па је остало неразјашњено шта је било са тим човеком после? Да ли му је познато?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Тај човек је остао у тој врсти, Ранко га је повео на стрељање касније.

МУСТАФА РАДОНИЋИ: Он је рекао да је видео две групе. Једну групу коју је водио како каже Ћале и једну групу што је водио Ранко Босанац. Да ли је била још нека група која је вођена тада у његовом присуству?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Рекао сам да сам видео само једну групу, то је Ранко Босанац што сам испратио до краја. За Ћалета сам рекао само да сам видео да се одвојио, шта даље ту не знам и друге групе нисам видео никакве, одвајање или тако нешто.

МУСТАФА РАДОНИЋИ: Јесте ли видели да је неко издвојен из колоне из села Захаћ и Павлани кад су ишли путем овај, кад су их иселили? Да су се издвојили из колоне путем оним путем који иде Пећ-Приштина.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Где да су се издвојили?

МУСТАФА РАДОНИЋИ: Да су их издвојили и повели их војници тамо као и остале што су их после ликвидирали.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Па нисам видео нити знам за тако нешто. Ја нисам био на главном магистралном путу и немам таква сазнања да се то десило.

МУСТАФА РАДОНИЋИ: И још једно питање бих хтео ови територијалци како сте рекли јесу ли они дошли са вама ту или сте их ви затекли тамо у Ћушкој кад сте отишли?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Изјаснио сам се на то питање били су тамо.

МУСТАФА РАДОНИЋИ: Добро. Хвала, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. То је то. Ми се овде сада договарамо на који ћемо начин у сваком случају, претпостављам да сте се Ви уморили јер сте овде цели дан. Да или не?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Како Ви кажете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да наставимо још сутра ако би то Вама одговарало и да на тај начин завршимо са Вашим сведочењем и са том једном групом доказа које је предложио тужилац, остаје још нешто мало касније за фебруар. И то би било то, да сутра оставимо евентуално простора и за нека додатна питања, претпостављам да су сада сви уморни и да нису спремни. Ја бих само још хтела данас онда да искористимо време ако се слажете браниоци, оптужени? Углавном да, нико ништа не говори, што није лоше. Да ли ћете да нам кажете које сте слике прегледали? Кад кажете оно да сте прегледали да ли код полиције или код тужиоца шта сте прегледали од фото документације?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Госпођо судија, мени је у тужилаштву су ми предочаване фотографије и ја сам то препознавао и то је записано па најбоље њих да питате пошто сам док сам говорио то се куцало, тако да они боље знају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чини ми се има у предлогу да се покаже нека фото документација, шта сте имали на крају па смо рекли да ћемо на крају.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да, имао сам предлог да се покажу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које фотографије?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Фотографије села Ћушка које су означене као фотографије УБПОК-а или тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сада ћемо да видимо. Добро. Само то јел тако? Добро. И чекајте да видим имамо овде фотографије које су сачињене овде код Минић Радосаве зар нисте и ту нешто предложили јесте или нисте?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте? Добро. Хајдемо онда.

За овим се на тражење тужиоца показује фото документација која је сачињена и носи назив предмет «Ћушка показивање лица места» дана 24.06.2010.године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је скраћени назив, ставићемо ово преко документ-камере да погледамо.

Налаже се режији да на мониторе прикаже слику документ-камере.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, рећи ћете нам када видите ово је сада нека мапа, да ли ту можете да се снађете?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Па отприлике могу, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ако можете отприлике значи то је та прва фотографија односно та прва скица, где сте Ви ту стајали код места које носи назив који?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Пише graveyard двориште као пре што сам показао где су ове мрље неке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где су ове мрље, сива, бела и црна јел то?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Ту бих негде био ја, само ово јако чудно изгледа. То је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је на било коју страну неки зид или нека ограда заклањао видик?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је постојао неки, према овим кућама где пише 11 убијених, 9 убијених.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Па ево ова кућа «хаус Б» би била ова кућа коју сам именовао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: «Б»?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је та коју сте гледали? Ко је ту био и пуцао?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Ранко Босанац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Момић, Николић, Вуковић, то је то.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. А где је онда кућа где је Срећко Поповић
стрелјао ту тројицу напољу то ме интересује који крај?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: То би по овој мапи била кућа А.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кућа А?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Да, апсолутно по овој мапи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тај крај или та кућа?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тај крај као у том.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Овде пише ако има више кућа онда може
да буде нека друга, али са моје позиције би била у овом крају кућа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. И на коју страну је ишао овај оптужени
Сокић?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Па према горе, одакле се и долази у Пећ.
Дакле, на горе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Према овом горе где пише ауто пут јел тако?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Па тако је, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Идемо даље. Е сад то је опет нека мапа.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Да и шта она показује српска и албанска
села јел тако? И показује овај Ћушка, Пављан, Захаћ, пут којим смо ми
ишли са ове доње стране а горе је главни магистрални пут.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте овде близу Бистрице ишли или горе по
путу?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Нисмо ишли, не, не, нисмо ишли ја не
знам можда ту постоји пут ево где видите Ћушка па црвено подвучено, е
ту би био тај пут који иде кроз ова села, Бистрица је мало доле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, Бистрица ми нека оријентација, то би било
онако. Али сте зато до Ћушке дошли.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Ја се Бистрице не сећам нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да сте прилазили уопште?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Да, ја се не сећам Бистрице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али сте до Ћушке дошли горе овим путем јел
тако?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Овим са карте који сте малопре показали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ту сте се вратили тим путем?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Не, из Захаћа смо се вратили госпођо судија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па да, али ту горе по том путу то Вас питам.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Да, тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сада у селу Ћушка Ви сте сигурни да сте ушли сви заједно и дошли до трга? Да није било претходно на улазу у село одвајања, поделе на неке групе и тако даље како је то нама представљено у оптужници. Јесте ли сигурни дакле да идете од Пећи, дођете до села, уђете, дођете до трга од трга иде раздвајање и ви остајете ту и чувате. Нама је то што ми све време имамо представљену једну другу ситуацију овде у оптужници. Да на улазу у село почиње раздвајање. Не? Шта?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Не, ја сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Морате да кажете зато што да би се снимило.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Ја сам сигуран у ово што сам изјавио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Кажете онда да сте дошли како? Да се то евидентира да сте Ви рекли а не ја.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Сигуран сам у оно што сам изјавио, да.

Да смо дошли на трг у Ћушку и да смо се поделили управо на начин који сам описао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Идемо сада на следећу слику. Па нам кажите онда оно слика број 1, познајем-не познајем, шта је и тако даље.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Ову слику да, препознајем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па да ли мислим знате шта је то?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Не знам шта је овде али могу да претпоставим да је ово магистрални пут Приштина-Пећ и ако добро видим она брда тамо то би требало да су Проклетије и онда претпостављам да је ово правац ка Пећи. А шта је ово овде «USE» и тако даље, то ми је непознато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Мени ова кућа није позната.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ова број 2?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Ово не знам шта видим, да, кућа број 2, пише испод. Није ми позната.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Не значи ми сада нешто. Ни ова кућа ми ништа, оно албанска кућа велика, била је ово је мало богатија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Под бројем 3? Добро.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Да. Шиптарска кућа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Број 4?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Па видим да је нека новија кућа тамо, не знам шта да коментаришем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа Вас не подсећа?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не? Добро. Тужиоче Ви интервенишите ако баш за неку фотографију имате питања. Не, да Вас подсетим не бринем. 5?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: И ова исто као пре, не знам шта да коментаришем на ову слику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само кажете да ли се сећате, ето. 6?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 9?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 10?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 11?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Не сећам се а једино што видим нове куће, нове ограде, ново не сећам се. Мени то ништа не значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 12?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Кад сам описивао ону кућу за Ранка Момића а она би изгледала овако али ово не може бити та кућа зато што има ову кућу испред и оно тамо друго, али оваква би била кућа онај трем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тај тип куће?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Тај тип, да, то сам хтео да кажем, ето на то ме подсећа на ништа друго.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. 13?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Не знам шта је ово.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. 14?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Ни ово не знам шта је. Непознато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи за 15 и 16 не знате?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Непознато, непознато, непознато, непознато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сада ја стварно не знам значи тужилац овако тражи да Вам предочимо фотографије куће и подрума породице Чеку, где Ви кажете уопште да нисте били и затим овај сада подигнут споменик у селу као и нове куће, а Ви кажете да тамо нисте били још од кад сте напустили Косово. Е сад немам појма шта тужилац овим доказује. Тужиоче? Нека слика посебно или цео албум да гледамо?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Има кућа која је остала из времена 99.године, па ћемо доћи до те куће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Доћи ћемо, хајдемо сада. Добро, хајдемо. Оно сте гледали кућу Чеку, оно што сте познали ајдемо 21? Не или да? Познајете кућу?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Јел ово трг? Непознато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Непознато Вам је?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Непознато, непознато. Видим да је село, претпостављам да ми се показују слике из села Ћушка али шта ја овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекла сам Вам фото документација сачињена 26. априла 2010.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Непознато, непознато.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кад кажете то зеленило, јел то овако изгледало?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Да, било је отприлике овако, да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Као на фотографији 23.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта ту, ништа тужилац нешто, ја констатујем да нешто говори без микрофона и држи руку на устима, и уопште га ја бар нисам чула.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па вратите фотографију број 23.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тужилац предлаже да се врати значи 23. Сачекајте.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Пардон, 24.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 24.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кад сведок каже зеленило јел се то овако зелени?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Да, то је то доба године, било би овако отприлике зелено да, тако се и сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Временски услови 99.године и 2010. су били слични па су и биљке толико порасле, па то је то.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Непознато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прочитајте нам молим Вас 25 и 26 ништа?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Па да, рекао сам непознато. Непознато. Госпођо судија, да ли има потребе да гледам ове фотографије ја знам да се ради о Ћушкој али мени је непознато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па има, ја уопште још увек не могу да откријем шта се доказује али сада стижемо до тога. 29? Да или не? Да?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Ово је могуће да је кућа у близини трга, баш у непосредној близини трга могуће да је била у мом видокругу, мислим да је ова кућа била у мом видокругу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Отприлике у овом.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Оваква каква јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У том нивоу градње јел тако? На том нивоу?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Да баш оваква каква јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: То је та иста кућа само с друге стране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад а где Ви стојите у односу на ту кућу? Где Ви стојите онда у односу на ту кућу?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Мени непознате, дакле са ове стране ми је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: С те стране Вам изгледа непознато?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Са ове стране је препознајем захваљујући претходној слици, то сам хтео да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Али где Ви стојите овако у овој позицији у односу на ову кућу скроз лево? Одакле Ви ту кућу гледате?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Са трга.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са трга да, али где је то у односу на њу? Колико далеко од те куће?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: У мом видокругу госпођо судија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Гледате са оне друге стране не са ливаде.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Вратите ову слику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Претходну, 29.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Е ту слику ми вратите. Дакле, ова слика је у мом видокругу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тај део куће Ви видите?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Да. Али не са ове стране него са оне стране више са чела.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Више спреда.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Да, са чела.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Више спреда, тако да видите спреда овај улаз?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Да, тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел ово улаз ово, ја заправо не знам шта је.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Да, више ка левој страни, мада опет напомињем мутно ми је, то све ми је далеко и тако да не бих се ја задржавао на нечему што ми није посве јасно. Непознато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 31?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: То је та кућа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 32.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Е одавде, одавде већ то је отприлике.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви видите тај улаз и ову антену?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Позната ми је ова кућа, нека буде на томе да ми је баш познато ово.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да Вам је познато?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Мислим да сам је видео, да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Из које ситуације је позната?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Не могу да прецизирам ситуацију, позната ми је кућа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па мислим је ли од тог дана, разумете?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Од тога дана да, од тога дана. Даље.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не морате даље показивати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даље не. Добро. То је то. И тако да гледате овај улаз који је сликан у кућу или онај други као мали улаз бочни? Не знате, добро. Има овде фотодокументација која је сачињена овде у Београду код Радославе Минић, ја ћу Вам дати ту фотодокументацију ако се одбрана и оптужени слажу у руке да се не замарамо овде преко камере да погледате и да ми кажете да ли на овој фотографији препознајете некога и да ли препознајете неке те делове куће или намештај, немам појма шта ћете препознати. Је ли се слажете браниоци да погледа сведок то из руке? Знате о коме фотоалбуму ради, оптужени је ли се слажете? Може, ајде погледајте. Погледам оптуженог Момића.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Дали сте ми да гледам кућу Радославе Минић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, је ли Ви знате ту кућу?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: На Белим Водама, да знам ту кућу. Знам ту кућу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одмах сте је препознали?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Па да. Знам ту кућу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте били тамо?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Додуше не знам је у овој фази изградње баш оволико високо горе отишло, четврти спрат, али до другог спрата је знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Били сте тамо?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Па да наравно. На слици 16 налази се Нада, она је рођена Радина сестра и са Сенишом је на фотографији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са којим Сенишом?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: То је фотографија број 16.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са којим Синишом?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Мишићем оптуженим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У јединици ко је био Синиша, Синиша Дунђер и Синиша Мишић?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Синиша Мишић кажем сад овај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, али био је и Синиша Дунђер иначе у јединици?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Да, он је дошао са Вампиром са Абдулахом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли био још неки Синиша?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Трећи Синиша, ја се не сећам трећег.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Саша?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Не сећам се Саше.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, мала дигресија, што Ви кажете. Изволите.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Да, то сам рекао, фотографија број 17 исто препознајем са лева на десно Синишу Мишића одавде, ово друго лице ми је непознато, исто се налази Радина сестра и ова мала Жељка она је ту једно дете које је живело у дому. Фотографија број 18 исто препознајем Синишу и задње лице са десне стране је већ споменута Нада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Рада, Нада, Нада.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Из ког је периода та слика је ли знате када је направљена?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Фотографија број 19 изгледа да су све ово су снимане у истом периоду, дакле ове што сам сада рекао, на фотографији број 19 препознајем Николић Милојка Шумадију, поред њега је Синиша Мишић, ово лице не познајем, Нада и види се Небојша Минић Мртви.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли те слике ту где је и Николић Милојко, је ли то у исто време као и ове претходне где су Нада и Синиша?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Да, само што се не види Милојко, Шумадија на фотографији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад је то?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Па моја процена је да је ово 1998. година, дакле пре рата је то, доста пре рата види се да је то још оно пре рата 1998. године, ово није из доба јединице сигурно. На фотографији број 20 виде се Нада, Рада и њен супруг Небојша Минић Мртви са неким карактеристичним тетоважама на рукама које је имао. На фотографији

број 21 види се венчање Небојше Минића и Раде, ово је после рата слика, дакле ово је у Београду сликано. На фотографији број 24 могу да препознам намештај из куће Небојше Минића Мртвог, овај намештај је украден у Бреженику из неке шиптарске куће и пренешен је овде у Београд.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је донет овде намештај?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Да, то је овај намештај сто посто, ова кожа. Фотографија број 32 приказује Небојшу Минића Мртвог у лежећем положају након рата на Косову. Фотографија 33 показује под Острогом Небојшу Минића у средини са женом Радом, ова госпођа са његове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пазите, немојте више Небојшу Минића молим Вас, видите ту да ли има неко од оптужених, да ли има Вас, само њега.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Добро кажите ми шта да гледам није проблем. Фотографија 35 је занимљива а потврђује оно што сам хтео да кажем, овде се види «Аскона» од Маце Вуковића црвена «Аскона» и види се на њој овај дечко из Босне, ја мислим да је то Мемо на хауби како седи и како иде видите иде напред је цип, позади је «голф», али ово је јасно видљива слика.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Сада видите транспарент «наша судбина је у нашим рукама ово је наша постојбина», дакле Мртви је то наредио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ви то носили?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Па да, Мртви је имао неке политичке разлоге због којих је наредио да држи митинг по Пећи и да се возамо тако, а то је већ пред крај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из ког је доба та слика?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: То је већ јун у току рата 1999.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И то је тај транспарент који сте ви носили?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Па не носим га ја, ја овде видим да га носе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не Ви лично него ваша јединица.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Носио сам и ја нешто, само се не види овде моје возило, носили смо и кружили по граду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и где је та слика направљена?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Па у граду, у Пећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У граду Пећ?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Па да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 35 слика?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Да. Рекли сте да не коментаришем Мртвог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, па ако нешто, мислим како лежи Небојша Минић то у кући ако има таквих слика не, а овако нешто као што је овај транспарент да.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Е на слици, на фотографији 42 види се неко дете одмах са лева на десно је Момић Ранко, затим Николић Милојко Шумадија, Небојша Минић и Рада, ја не могу да се одредим, не могу да знам на којој слици у којој кући је ово сликано, дакле то ми је непознато, по свећи која гори претпостављам да је крсна слава у питању, а слика би настала 1998. године или почетак 1999. године, пре рата отприлике, то је ова фотографија 42.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: И на фотографији 44 са лева на десно друго лице је Радин отац, иначе таст од Мртвог и појављују се загрљени Шумадија и Мишић Синиша, тако да, а на овој као што сам рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То, шта сте рекли то, да ли да коментаришем или не, је ли то нешто занимљиво, не знам шта сте видели?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: А ово за Небојшу Минића, па видео сам једно лице можда вам је интересно можда није, али то је човек код кога, који је из Берана неки његов другар шта знам ја одакле, држао је кафану у Беранама и код њега смо оставили оружје након рата већина нас да нам штекује, јер нисте могли да идете кроз Црну Гору баш са толико наоружање, посебно оним јачим типа «зоља» или тако нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: То је тај лик.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад да видим Николић Милојко, хтели сте нешто да питате?

ОПТ. МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Да ли може на телевизор да се види.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дођите, значи ја сам то и питала, ајде дођите овде или да прикажемо сад преко документ камере управо ове фотографије које је он погледао.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Па ако сте забележили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисам, али знам. То су оне слике оптужени Николићу које су, то су оне фотографије сачињене код Радосаве Минић, оне са славе, Ви сте у оној црвено плавој мајици. Је ли знате о којима се ради?

ОПТ. МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Па знам, шта знам да није из Камбоџе реко не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ма каква Камбоџа, па то би Вам рекла да је из Камбоџе да приказујемо то, то би и Ви гледали. Мада ако имате неке занимљиве.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Фотографија 48 приказује моју бившу девојку Марију, Раду, мене и оца од Раде у периоду после рата 2000. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 2000.?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Да, то је 48 фотографија. Слика број 50 са лева на десно показује на оној истој слави од мало пре коју сам прокоментарисао Ранка Момића, Шумадију и Небојшу Минића Мртвог. Фотографија 53 показује таста, показује Веру комшиницу, Небојшу овог Шумадију и Синиша Мишић. То је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то је то. Хоћете да погледате албум Николићу? Не, знате о чему се ради. На овај начин ћемо данас завршити, наставићемо сутра у пола 10 у истој овој судници, замолићу вас да дођете. Оно претходно пре него што, чекајте да кажем човеку, пре него што пошаљем све чекам и затражићу мишљење тужиоца коме сте се колико ја видим претходно обратили због непријатности и претњи које имате.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Доставио сам Вам документацију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте. Тако да хоћу да видим и тужилац шта је ту предузео, а ја што се мене тиче оно што сте рекли овде јуче нама на суђењу свакако да шаљем и послала сам одређеним надлежним органима за које сам ја сматрала да треба, али чекам и обавештење од тужиоца шта су они претходно предузели, они су свакако пре нас били у прилици да све то сазнају. Ето то је то.

Главни претрес ће се наставити – сутра:

27.01.2012. године у 09,30 часова, у судници број 2.

Довршено у 13,28.

Записничар

Председник већа-судија